

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 12. oktober 2018 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Mohammad Ahsan og Martin Hall (kst.) med nævninger).

3. afd. N nr. S-3064-17:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

Født 24. november 1995

(advokat Mads Kramme, besk.)

2) T2

Født 25. november 1995

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

3) T3

Født 8. juli 1995

(advokat Karoline Døssing Normann, besk.)

Københavns Byrets dom af 30. oktober 2017 (SS 3-10086/2017) er anket af T1 ,
T2 og T3 med endelig påstand om frifindelse i forhold 1-5, subsidiært formildelse, herunder for så vidt angår T2 og T3
frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpeelse.

F1 har som for byretten nedlagt påstand om, at de tiltalte skal betale erstatning for
tøj og sølvhalskæde med 3.977,95 kr., mistede kontanter med 5.000,00 kr., udgifter til medicin med 1.214,00 kr., udgifter til transport med 556,00 kr., godtgørelse for svie og smerte

med 75.000,00 kr. samt godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 50.000,00 kr., i alt 135.747,95 kr. Der er taget forbehold for at fremsætte krav om tabt arbejdsfortjeneste, varigt mén og tab af erhvervsevne.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse, dog har de anerkendt størrelsen af posterne vedrørende tøj og sølvhalskæde, medicin og transport.

F2 har som for byretten nedlagt påstand om, at de tiltalte skal betale erstatning for tøj med 5.600,00 kr., udgifter til lægeerklæring med 400,00 kr., med 4.000,00 kr., tabt arbejdsfortjeneste med 130.527,76 kr., godtgørelse for svie og smerte med 75.000,00 kr. samt godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 50.000,00 kr., i alt 265,527,76 kr. Der er taget forbehold for at fremsætte krav om varigt mén og tab af erhvervsevne.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten samt erstatningskravets størrelse, dog har de anerkendt størrelsen af posten vedrørende tøj.

Supplerende oplysninger i sagen

Der er for landsretten foretaget dokumentation af bl.a. et GSM-dækningskort af 2. oktober 2018, der er udarbejdet af Senior Mobile Service Architect V25 fra vedrørende de relevante ”celler” på masterne og 75, som telefonerne med telefonnumrene 71 47 86 94 og 71 47 87 54 var forbundet til den 31. juli 2016.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne F3
F1 , F4 , F2 , V1 , politiassistent V22
, V8 , F5 , V10 , V11 ,
V12 , V15 , politiassistent V16
, V14 kriminaltekniker V18 og politiassistent V19 .

Der blev for landsretten også afgivet forklaring af V26 , V27 ,
V25 og politibetjent V28 .

De i byretten af vidnerne V2 , V3 , V4 ,
V5 , V6 , V7 , V9 ,
V13 , V20 , politiassistent V21 , politiassi-
stent V23 og V24's afgivne forklaringer er dokumenteret i med-
før af retsplejelovens § 923.

Personlige oplysninger

T2 er foruden de domme, der er nævnt i byrettens dom, tillige straffet ved Københavns Byrets dom af 3. december 2012 med 30 dages betinget fængsel for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 276 og ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 24. maj 2016 med en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1.

T3 er foruden de domme, der er nævnt i byrettens dom, tillige straffet ved Østre Landsrets ankedom af 30. august 2013 med en betinget dom med udsat straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1. Endvidere er han straffet ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 30. marts 2016 med en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1.

T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han ikke længere er tilmeldt VUC. Det er hans plan i fremtiden at læse videre på VUC, så han kan komme ind på pædagogseminariet.

Det har været hårdt for ham at sidde varetægtsfængslet. Hans familie har besøgt ham under fængslingen, og han har en tæt tilknytning til sin familie. Hans far, mor og seks søskende bor alle i Danmark. Hans to søstre er danske statsborgere, og han har også nevøer, der er danske statsborgere.

Han er forvirret omkring sit eget statsborgerskab. Han er kurder fra Nordirak, hvor han er født. I hans pas står, at han er iraker. Han har ikke før under denne sag hørt, at han skulle være iransk statsborger. Han taler hverken persisk eller arabisk og kan således ikke tale sprogene i Iran og Irak. Han kom til Danmark, da han var to måneder gammel, og han har ikke efterfølgende været i hverken Iran eller Irak. Han føler sig mere dansk end kurdisk.

Han taler en blanding af kurdisk og dansk med sine forældre. Hans forældre taler ikke flydende dansk, og dette er baggrunden for, at han i forbindelse med afhøringen hos politiet angående statsborgerskab, bad politiet tage kontakt til hans søstre i stedet for forældrene.

T3 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han hverken kan skrive eller læse tyrkisk. Han kan nogle få dagligdags vendinger, men kan ikke herudover tale sproget. Hans mor, søskende og deres børn bor alle i Danmark, og han har under varetægtsfængslingen haft besøg af sin familie. Han har udover sin bedstemor ikke familie uden for Danmark. Han har ikke talt med sin mor angående bedstemoren i Tyrkiet, og han er ikke klar over, om bedstemoren stadig er i live. Han ved ikke, hvad han skulle lave i Tyrkiet, hvis han skulle blive udvist.

Alle tre tiltalte har været fortsat varetægtsfængslet under ankesagen.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, som affattet ved lov nr. 569 af 18. juni 2012, bestemmer:

”En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Reglerne om udvisning er blandt andet blevet ændret ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven. I forarbejderne til lovændringen – jf. lovforslag nr. L 156 af 28. februar 2018 – anføres om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 bl.a.:

”2.1.2. EMRK artikel 8

2.1.2.1. Indledning

...

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2. I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at indgreb i udlændingens ret til privat- eller familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, som indgrebet (f.eks. en udvisning) skal varetage (proportionalitetsafvejning). Denne proportionalitetsafvejning er i almindelighed afgørende for, om udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8.

2.1.2.2. Maslov-kriterierne

Proportionalitetsvurderingen efter EMRK artikel 8 foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer. Menneskerettighedsdomstolen har i sagen *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008, givet retningslinjer for denne proportionalitetsvurdering, bl.a. med henblik på at vejlede de nationale domstole om anvendelsen af artikel 8 i udvisningssager. I dommens præmis 68 opregnes følgende kriterier:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- De berørte personers statsborgerskab.
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer, der viser familielivets effektivitet.
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret.
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder.
- Alvorligheden af de vanskeligheder, den medfølgende ægtefælle med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til.

- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Menneskerettighedsdomstolen har også understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkelte sags konkrete omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

Det følger endvidere af dommens præmis 71, at de relevante kriterier i sager om en ung person, som endnu ikke selv har stiftet sin egen familie, er følgende:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen på den ene side allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller på den anden side først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår det, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

For så vidt angår betydningen af indrejseforbuddets længde og af, at udlændingen tidligere er blevet advaret om konsekvenserne af ny kriminalitet, henvises til pkt. 3 og 4 nedenfor.

2.1.2.3. Medlemsstaternes skønsmargin

Menneskerettighedsdomstolen overlader en vis skønsmargin ("certain margin of appreciation") til de nationale domstole, når de skal foretage proportionalitetsafvejningen efter EMRK artikel 8. Denne skønsmargin går dog hånd i hånd med europæisk kontrol ("supervision"), hvilket betyder, at det er Domstolen, der har kompetencen til at afsige den endelige dom over, om en udvisning er i overensstemmelse med artikel 8, jf. f.eks. præmis 76 i sagen *Maslov mod Øst-rig*, dom af 23. juni 2008.

Der synes imidlertid i Menneskerettighedsdomstolens nyeste praksis at være en bevægelse i retning af, at Domstolen har givet medlemsstaterne en større skønsmargin, jf. herved *Salem mod Danmark*, dom af 1. december 2016, *Hamasevic mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 16. maj 2017, *Alam mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 6. juni 2017, og senest *Ndidi mod Storbritannien*, dom af 14. september 2017.

I Ndidi-sagen bemærkede Menneskerettighedsdomstolen, at kravet om europæisk kontrol ikke betyder, at Domstolen nødvendigvis på ny er nødt til at foreta-

ge en proportionalitetsafvejning for at vurdere, om en udvisning er udtryk for en tilstrækkelig balance mellem de relevante interesser. Domstolen har tværtimod i sager om artikel 8 som udgangspunkt forstået skønsmarginen sådan, at hvor de uafhængige og upartiske nationale domstole omhyggeligt har undersøgt faktum og anvendt de relevante menneskerettighedsstandarder i overensstemmelse med konventionen og Domstolens retspraksis og i tilstrækkelig grad har afvejet klagers interesse over for de mere generelle samfundsinteresser i sagen, bør Domstolen ikke erstatte de kompetente nationale myndigheders vurdering af sagen med sin egen vurdering, herunder især vurderingen af de faktuelle oplysninger om proportionalitet. Den eneste undtagelse er, hvor der er væsentlige grunde ("strong reasons") til at gøre dette. Der henvises til dommens præmis 76.

Menneskerettighedsdomstolen bemærkede derudover i præmis 76, at den i to nylige domme om udvisning af fastboende udlændinge undlod at erstatte sin egen konklusion med de nationale domstoles konklusion, da de nationale domstole grundigt havde vurderet klagers personlige omstændigheder, omhyggeligt havde afvejet de modstridende interesser og inddraget kriterierne i Menneskerettighedsdomstolens praksis og var nået frem til en konklusion, som ikke var vilkårlig eller åbenbart urimelig ("neither arbitrary nor manifestly unreasonable").

Menneskerettighedsdomstolen må på denne baggrund forventes at være tilbageholdende med at sætte sin vurdering af udvisningssagen i stedet for de nationale domstoles vurdering, hvis de nationale domstole 1) omhyggeligt har undersøgt faktum, 2) har anvendt de relevante menneskerettighedsstandarder i overensstemmelse med EMRK og Domstolens praksis og 3) i tilstrækkelig grad har afvejet klagers interesse over for de mere generelle samfundsinteresser i sagen.

Et udvalg bestående af 5 dommere fra Storkammeret besluttede den 29. januar 2018, at klagerens anmodning om henvisning af Ndidi-sagen til Storkammeret ikke skulle imødekommes, og dommen er således nu endelig.

2.1.2.4. Nærmere om udvalgte kriterier

2.1.2.4.1. I det følgende er udvalgte dele af *Maslov*-kriterierne omtalt nærmere. Det drejer sig om elementer, som har væsentlig betydning for adgangen til at udvise og dermed for de retningslinjer, der gives med lovforslaget.

2.1.2.4.2. Menneskerettighedsdomstolen tillægger kriminalitetens art stor betydning ved proportionalitetsvurderingen. Domstolen ser f.eks. med alvor på salg af narko, idet den henviser til stoffernes ødelæggende effekt på samfundet som helhed og udviser forståelse, når medlemsstaterne sanktionerer sådanne handlinger strengt, jf. f.eks. præmis 49 i dom af 10. april 2012 i sagen *Balogun mod Storbritannien*. Domstolen ser også med alvor på bl.a. drab, voldelige overfald og brug af skydevåben, jf. f.eks. præmis 63 i dom af 18. oktober 2006 i sagen *Üner mod Holland*, på røveri, jf. f.eks. præmis 55 i dom af 17. februar 2009 i sagen *Onur mod Storbritannien*, på voldtægt, jf. f.eks. præmis 61 i dom af 6. december 2007 i sagen *Chair and J. B. mod Tyskland*, på seksuelt misbrug af børn, jf. afvisningsafgørelse af 10. april 2006 i sagen *Cömert mod Danmark*, og på de typer af kriminalitet, der er rettet mod andres fysiske integritet, herunder trusler, jf. f.eks. præmis 51 i dom af 25. april 2017 i sagen *Krasniqi mod Østrig* og præmis 84 i dom af 12. juni 2012 i sagen *Baj Sultanov mod Østrig*.

Der kan imidlertid også udvises ved andre kriminalitetsformer, men sådanne andre kriminalitetsformer vejer ikke ligeså tungt i proportionalitetsafvejningen.

Menneskerettighedsdomstolen tillægger desuden den straf, der udmåles i det konkrete tilfælde, betydning, idet den henviser til, at sanktionering i form af længere frihedsstraffe er udtryk for forbrydelsens alvorlige karakter, jf. f.eks. præmis 61 i sagen *Chair og J. B. mod Tyskland*, dom af 6. december 2007, og *Gomes mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 7. februar 2006.

Menneskerettighedsdomstolen tillægger også tidligere kriminalitet betydning, jf. f.eks. dom af 10. juli 2003 i sagen *Benhebba mod Frankrig*, hvor udvisningen af klager baserede sig på den seneste dom og på tre tidligere domme. Domstolen udtalte, at det faktum, at klager samlet var idømt fængsel i 6 år, 7 måneder og 15 dage over en periode på 8 år, viste alvorligheden af den kriminalitet, som klager havde begået, jf. dommens præmis 35.

Der synes i den nyeste praksis fra Menneskerettighedsdomstolen i proportionalitetsafvejningen at blive lagt større vægt end tidligere på kriminalitetens art og grovhed eller den pågældendes kriminelle løbebane over for hensynet til udlændingen og dennes familie, jf. bl.a. Domstolens dom af 1. december 2016 i sagen *Salem mod Danmark* (den såkaldte Fez Fez-sag).

Salem-sagen handlede om, hvorvidt udvisning af en udlænding, der var idømt 6 års fængsel for bl.a. alvorlig narkotikakriminalitet, voldelig tvang, trusler, afpresning og besiddelse af våben, var i strid med EMRK artikel 8, idet det ville føre til adskillelse af ham og hans daværende ægtefælle og parrets otte børn, der alle var danske statsborgere. Menneskerettighedsdomstolen fandt, at der ikke forelå en krænkelse, og udtalte om proportionalitetsvurderingen følgende i dommens præmis 76:

”... Domstolen bemærker, at afgørelsen først og fremmest vedrører den dømte, når det drejer sig om udvisning af en person, der ikke er statsborger, og som har børn i medlemsstaten, som følge af en dom for et strafbart forhold. I sådanne sager kan den begåede kriminalitets art og grovhed eller tidligere kriminalitet veje tungere end de øvrige kriterier, der skal tages i betragtning...”

Der kan desuden henvises til Menneskerettighedsdomstolens afvisningsafgørelse af 16. maj 2017 i sagen *Hamesevic mod Danmark*, hvor en udlænding, der var idømt 3 års fængsel for bl.a. indsmugling af våben til videresalg og besiddelse af ammunition, var blevet udvist. Domstolen skulle i sagen vurdere, om en udvisning af Hamesevic, der i Danmark havde tre børn, som boede hos en tidligere ægtefælle, og hvoraf det ene var mindreårigt, og et mindreårigt barn, som han boede med sammen med sin samlever, som endvidere havde to hjemmeboende børn fra et tidligere forhold, var i strid med EMRK artikel 8. Domstolen gentog i afgørelsens præmis 40 i al væsentlighed, hvad der følger af *Salem*-sagens præmis 76. Domstolen gentog endvidere indholdet af præmissen i sagen *Krasniqi mod Østrig*, dom af 25. april 2017, præmis 48.

2.1.2.4.3. Hvis der er tale om kriminalitet begået, mens klager var mindreårig, hvilket vil sige under 18 år, har det i praksis i visse tilfælde haft afgørende betydning for, at den pågældende ikke kunne udvises, jf. f.eks. *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008, præmis 81 og 100. De forbrydelser, som den mindreårige udlænding i *Maslov*-sagen havde begået, var med en enkelt undtagelse af ikkevoldelig karakter. Menneskerettighedsdomstolen taler i den forbindelse om ungdomskriminalitet (såkaldt ”juvenile delinquency”).

Kriminalitetens beskaffenhed kan imidlertid efter Menneskerettighedsdomstolens praksis medføre, at der kan ske udvisning, selv om klager var mindreårig på gerningstidspunktet, jf. f.eks. dom af 1. juni 2017 i sagen *Külekci mod Øst-rig*, præmis 45, hvor Domstolen udtalte, at den kriminalitet, som en mindreårig udlænding havde begået, var af alvorlig og voldelig karakter og ikke kunne anses for at være ungdomskriminalitet. Den mindreårige udlænding var senest straffet med to et halvt års fængsel for røveri under skærpende omstændigheder og tyveri.

2.1.2.4.4. Et element, som tillægges væsentlig betydning i Menneskerettighedsdomstolens praksis er, om udlændingen har en reel tilknytning til det land, som den pågældende forventes at tage ophold i.

Menneskerettighedsdomstolen har i visse tilfælde fundet, at udlændingen ingen reel tilknytning havde til det land, som den pågældende måtte forventes at tage ophold i, hvilket må antages at have haft væsentlig betydning for, om den pågældende kunne udvises, jf. f.eks. *A. W. Khan mod Storbritannien*, dom af 12. januar 2010, præmis 42 og 50.

Ved vurderingen af, om udlændingen har en reel tilknytning til det land, som den pågældende må forventes at tage ophold i, lægger Menneskerettighedsdomstolen vægt på flere forhold.

Domstolen har f.eks. vurderet, at der var tilknytning i en situation, hvor nogle af klagers familiemedlemmer havde venner og kontakter i landet, så klager ikke kunne anses for at være fuldstændig isoleret ved tilbagesendelse, og ved, at klager talte sproget, jf. *Joseph Grant mod Storbritannien*, dom af 8. januar 2009, præmis 41.

Domstolen har også vurderet, at der var tilknytning i en situation, hvor klager havde opholdt sig de første fem år af sit liv i nationalitetslandet, og hvor det lod til, at klageren talte sproget nogenlunde, jf. præmis 38 i sagen *Loy mod Tyskland*, afvisningsafgørelse af 7. oktober 2014.

Der kan endvidere henvises til *Lukic mod Tyskland*, afvisningsafgørelse af 20. september 2011, som handlede om udvisning af en 33-årig kroatisk statsborger, der var født og opvokset i Tyskland. Domstolen udtalte, at det ikke kunne siges, at klager – som talte kroatisk, ikke havde fulgt op på en ansøgning om tysk statsborgerskab og havde fået udstedt både bosnisk og kroatisk pas – ikke havde tilknytning til sit oprindelsesland.

Domstolen har desuden ikke fundet grundlag for at tilsidesætte de nationale domstoles vurdering af, at en udlænding havde en reel tilknytning til Pakistan og pakistansk kultur alene ved at tale pashto med sin mor, ved tidligere at have været på besøg i Pakistan, ved at have to halvsøstre der og ved, at den pågældendes mor ofte besøgte landet, hvor moren ejede et hus, jf. *Alam mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 6. juni 2017.

Fra højesteretspraksis kan der henvises til dommen trykt i UfR 2017, side 1762, om udvisning af en 25-årig somalisk statsborger, der var idømt 4 år og 6 måneders fængsel for forsøg på hjemmerøveri og for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter. Tiltalte havde ikke været i Somalia, siden han kom til Danmark som 6-årig, men han talte flydende somali. Højesteret vurderede af den grund, at han ikke var uden nogen form for tilknytning til Somalia, og at han således ikke ville stå fuldstændig uden forudsætninger ved en tilbagevendende til Somalia.

2.1.2.4.5. Det har også væsentligt betydning, om udlændingen har stiftet familie. Hvis det er tilfældet, vil Menneskerettighedsdomstolen, som det også fremgår af *Maslov*-kriterierne, vurdere alvorligheden af de vanskeligheder, den medfølgende familie i givet fald vil blive udsat for i det land, som den pågældende må forventes at tage ophold i.

Menneskerettighedsdomstolen har i tidligere praksis i visse tilfælde fundet, at der ikke kunne udvises i sager, hvor det i praksis ville være umuligt for en udlændings familie at følge med til det land, som den pågældende måtte forventes at tage ophold i, jf. f.eks. *Amrollahi mod Danmark*, dom af 11. juli 2002, præmis 43.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.1.2.4.2 synes der imidlertid i den nyeste praksis fra Menneskerettighedsdomstolen i proportionalitetsafvejningen at blive lagt større vægt end tidligere på kriminalitetens art og grovhed eller den pågældendes kriminelle løbebane over for hensynet til udlændingen og dennes familie.

Der vil således kunne være tilfælde, hvor kriminaliteten er så alvorlig, at den kriminelle udlænding kan udvises, selv om det i praksis vil være umuligt for udlændingens familie at følge med til det land, som den pågældende må forventes at tage ophold i, jf. f.eks. *Salem mod Danmark*, dom af 1. december 2016, hvor der var tale om udvisning som følge af 6 års fængsel for bl.a. alvorlig narkotikakriminalitet, voldelig tvang, trusler, afpresning og besiddelse af våben. I sagen anerkendte Menneskerettighedsdomstolen, at Højesteret i tilstrækkelig grad havde afvejet de modstridende interesser og udtrykkeligt havde inddraget de kriterier, der følger af Domstolens praksis, herunder vedrørende udlændingens familiesituation, i en situation, hvor Højesteret ikke eksplicit havde anført, om retten fandt, at der ikke var uoverstigelige hindringer for, at klagers ægtefælle og børn kunne følge med klager. I stedet lagde Domstolen til grund, at Højesterets flertal fandt, at selv hvis dette var tilfældet, så kunne det ikke opveje for de modsatrettede hensyn. Domstolen fandt det dog tvivlsomt, om klager havde underbygget, at han havde en central rolle i familien, og at hans børns bedste interesser ville blive negativt påvirket af hans udsendelse. Der henvises til dommens præmis 78, 79 og 82.

Ved vurderingen af alvorligheden af de vanskeligheder, som udvisning af den kriminelle udlænding vil medføre for familien, har Domstolen i visse situationer desuden tillagt det betydning, at kontakten til de tilbageværende familiedømlemmer kunne opretholdes over telefon/internet og/eller gennem besøg, jf. f.eks. *Krasniqi mod Østrig*, dom af 25. april 2017, præmis 53, *Salem mod Danmark*, dom af 1. december 2016, præmis 81, og *A. B. mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 31. august 2004.

2.1.2.5 Forskellige tilfældegrupper

...

2.1.2.5.2. Udlændinge, der er født eller opvokset i værtslandet eller kommet til landet som mindreårige og ikke har stiftet familie

Menneskerettighedsdomstolen har i visse tilfælde accepteret, at kriminelle udlændinge i denne kategori kunne udvises i tilfælde, hvor den senest idømte straf var 1 års fængsel eller mindre. Der er dog kun få afgørelser.

I sagen *Shala mod Schweiz*, dom af 15. november 2012, blev klager i 2007 meddelt afgørelse om udvisning med et indrejseforbud i 10 år på grund af den kriminalitet, som klager havde begået. Klager var ved fire forskellige domme fra 2003 til 2007 idømt forskellige straffe, herunder fængsel på mellem 30 dage og 3 måneder, der var gjort delvist betinget, for bl.a. dødsstrusler fremsat mod en ekskæreste, alvorlige overtrædelser af færdselsforskrifter og uagtsom legegmsbeskadigelse. Klager var samlet set idømt fængsel i 5½ måned og havde to gange modtaget advarsler om muligheden for udvisning ved fortsat kriminalitet. Klager, der ankom til Schweiz i 1990 som 7-årig og havde opholdt sig 17 år i Schweiz, da han blev meddelt afgørelse om udvisning, havde her modtaget al sin undervisning og været i lære som låsesmed. Klager havde i de første 7 år af sit liv boet i Kosovo, hvor han havde familiemedlemmer. I 2007, forud for klagers udvisning, giftede han sig i Kosovo med en kosovar, som han søgte om, men aldrig fik, familiesammenføring med i Schweiz. Klager havde således ikke et beskyttelsesværdigt familieliv i Schweiz. Domstolen lagde i sin proportionalitetsafvejning vægt på, at klager i ferier og i perioder med arbejdsløshed besøgte Kosovo, at klager havde boet der de første 7 år af sit liv, at klager havde slægtninge der, herunder familien til klagers ægtefælle, og at klager talte albansk. Det kunne således ikke siges, at klager alene havde tilknytning til Kosovo i form af sit statsborgerskab. Endelig bemærkede Domstolen, at udvisningen var tidsbegrænset til 10 år. Følgelig fandt Domstolen, at staten havde foretaget en balanceret og korrekt proportionalitetsafvejning.

I sagen *Miah mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 27. april 2010, blev klager udvist som følge af sin kriminelle historik. Klager var senest blevet idømt 1 års fængsel for tyveri og var tidligere straffet for bl.a. indbrudstyveri og tyveri. Klager var indrejst som 11-årig og havde opholdt sig i Storbritannien i 16 år. Størstedelen af klagers sociale, kulturelle og familiemæssige bånd var i Storbritannien frem for Bangladesh, som han dog ikke havde mistet alle forbindelser til. Hans mor boede der stadig, og han kunne tale sproget. Menneskerettighedsdomstolen udtalte, at en fængselsstraf på 12 måneder var i den lavere ende af skalaen for, hvornår der kunne foreligge en formodning til fordel for udvisning, jf. præmis 25. Domstolen fandt, at de nationale myndigheder ikke havde overskredet deres skønsmargin, og afviste på den baggrund klagen.

Højesteret har også udvist kriminelle udlændinge i denne kategori ved fængselsstraffe på under 1 år.

Højesteretsdommen trykt i UfR 2016, side 2793, handlede om en 25-årig afghansk statsborger, som var idømt fængsel i 3 måneder for vold efter straffelovens § 244 og for et indbrud. Den pågældende var tidligere dømt bl.a. for i fire tilfælde at have besiddet kniv på offentligt sted, og han havde også senere begået kriminalitet af mindre alvorlig karakter. Højesteret vurderede, at den pågældende ved at have boet de første 15 år af sit liv i Afghanistan og ved at kunne tale og forstå sproget havde en væsentlig social og kulturel tilknytning til Afghanistan, og at han tillige havde en familiemæssig tilknytning til landet via sin søster. Højesteret fandt efter en samlet vurdering af disse forhold, at udvisning med et indrejseforbud i 6 år måtte anses for en proportional foranstaltning for at forebygge uro eller forbrydelse.

Højesteretsdommen trykt i UfR 2015, side 2064, handlede om en 24-årig filippinsk statsborger, som var idømt fængsel i 5 måneder for tre tilfælde af vold efter straffelovens § 244 begået i prøvetiden for en betinget udvisning. Den pågældende havde på den ene side opholdt sig i Danmark, siden han var 12 år, og Højesteret vurderede, at udvisning ville indebære en væsentlig belastning. På

den anden side var han flere gange idømt længere fængselsstraffe og var, til trods for to tidligere betingede udvisninger, fortsat med at begå kriminalitet. Højesteret fandt efter en samlet helhedsvurdering, at udvisning med indrejseforbud i 6 år måtte anses for en proportional foranstaltning.

Som nævnt under pkt. 2.1.2.4.3 ovenfor kan den omstændighed, at udlændingen har begået det strafbare forhold som mindreårig, hvilket vil sige under 18 år, i visse tilfælde indebære, at det ikke er muligt at udvise den pågældende. Hvis der ses bort fra sådanne sager (*A. A. mod Storbritannien*, dom af 20. september 2011, *Radovanovic mod Østrig*, dom af 22. april 2004, og *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008), er der så vidt ses kun ganske få eksempler siden årtusindskiftet på, at Menneskerettighedsdomstolen har statueret krænkelse, hvor udlændingen ved den seneste dom er idømt en straf på mere end 1 års fængsel.

En af disse sager var *Ezzouhdi mod Frankrig*, dom af 13. februar 2001, hvor en 28-årig marokkaner blev meddelt afgørelse om udvisning for bestandig efter en dom på 2 års fængsel for narkotikakriminalitet, hvor der i det væsentlige var tale om narkotika til eget forbrug. Klager var tidligere bl.a. straffet med 5 måneders fængsel for vold og foragt mod en offentlig ansat og efterfølgende straffet med 3 måneders fængsel for husfredskrænkelser. Klager, der var ugift og barnløs, var 5 år, da han kom til Frankrig, hvor han havde haft sin skolegang, og hvor han arbejdede. Klagers mor og fire søskende boede også i Frankrig. Klager påstod ikke at tale arabisk, og han havde ikke nogen tilknytning til Marokko ud over sit statsborgerskab. Domstolen vurderede, at det ikke på baggrund af klagerens kriminalitet, der i al væsentlighed vedrørte brug af narkotika, kunne hævdes, at klager var en alvorlig trussel mod den offentlige orden. Derudover vurderede Domstolen, at et indrejseforbud for bestandig var særligt alvorligt. Der var af disse grunde tale om en krænkelse.

I Ezzouhdi-sagen var der nogle særlige omstændigheder, som må antages at have haft afgørende betydning for, at Menneskerettighedsdomstolen statuerede krænkelse. Der var således, uanset den forholdsvis hårde straf, alene tale om narkotika til eget brug, og dermed ikke en forbrydelse, som Domstolen ser med alvor på. Desuden var der tale om et indrejseforbud for bestandig.

En anden sag var *Bousarra mod Frankrig*, dom af 23. september 2010, hvor en 24-årig marokkansk statsborger blev udvist administrativt med indrejseforbud for bestandig som følge af en dom, hvor han som 22-årig blev idømt 5 års fængsel, heraf 1 år betinget, for narkotikakriminalitet, våbenbesiddelse, afpresning, vold og frihedsberøvelse. Ved samme dom blev klager meddelt indrejseforbud i 5 år, der under en senere appelsag blev ændret til indrejseforbud i en række franske regioner i 3 år. Klager, der ikke var tidligere straffet, var 3 uger gammel, da han kom til Frankrig, hvor han havde haft sin opvækst, skolegang og uddannelse. Klagers familiemæssige, sociale og kulturelle bånd var til Frankrig. Klager, der havde besvær med at tale arabisk, havde ikke været i Marokko siden indrejsen til Frankrig, og bortset fra en tante havde han ikke anden tilknytning til hjemlandet end statsborgerskabet. Klager blev i 2002 meddelt et indrejseforbud af indenrigsministeren på grundlag af administrative regler begrundet i hensynet til offentlig sikkerhed. Forud for den administrative afgørelse havde et udlændingenævn afvist udvisning af klager. Der var ingen tidsbegrænsning af indrejseforbuddet, som af Domstolen ansås for at være meddelt for bestandig. Klager blev udsendt til Marokko i 2002, og en anmodning om ophævelse af indrejseforbuddet blev afslået i 2007. Domstolen lagde bl.a. vægt på, at klager alene var blevet dømt én gang og vurderede, at der var tale om en

krænkelser, da det ikke kunne godtgøres, at klager var en så ekstremt alvorlig trussel mod den offentlige orden, at et indrejseforbud for bestandig var proportionalt.

Det må antages, at det i Bousarra-sagen navnlig var det forhold, at indrejseforbuddet var meddelt for bestandig, der førte til, at Menneskerettighedsdomstolen statuerede krænkelse.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Forhold 1 og 5

Alle nævninger og dommere udtaler indledningsvist:

Landsretten tiltræder – hvilket også er ubestridt – at gerningsmændene anvendte en hvid bil af mærket _____ med registreringsnummeret _____.

Landsretten tiltræder endvidere, at der i den hvide _____ befandt sig tre gerningsmænd, hvoraf én var chauffør, mens de to andre, der var maskerede, steg ud og under anvendelse af to skydevåben afgav i alt ikke under 12 skud. Det ene skydevåben var en halvautomatisk pistol.

Herudover tiltræder landsretten, at skuddene blev afgivet i retning af _____ F1
_____ F2 _____ F3 _____ F4 der alle på det tidspunkt, hvor skyderiet blev påbegyndt, sad på stole og en bæk foran Café1
_____ i _____ og i retning af en ukendt femte person, som landsretten lægger til grund stod op ved indgangsdøren til Café1. Der er her ved lagt vægt dels på forklaringen afgivet af _____ F1 der blev ramt i kravebenet, mens han sad ned, og forklaringerne afgivet af de øvrige forurettede, dels på de fundne anslagsmærker samt skudhuller på muren mod ca. 0,3 meter, 0,7 meter og 1,1 meter over fortovsniveau og anslagsmærket på muren til venstre for indgangen til Café1 ca. 1,3 meter over fortovsniveau.

Endelig tiltræder landsretten, at der i forbindelse med skudepisoden også blev afgivet skud mod _____ F3 mens han løb væk ad _____. Efter det konstaterede skudhul i den parkerede bil lægges det til grund, at skudhøjden var ca. 1,4 meter over kørebaneniveau. _____ F1 blev endvidere ramt af yderligere to skud, der blev affyret, mens han løb fra stedet, og _____ F2 blev ramt af fem skud, heraf et skud i låret, mens han rejste sig op. De øvrige blev ikke ramt af skud.

Vedrørende _____ T1

Syv nævninger og tre dommere udtaler:

Vi tiltræder, at der efter en samlet vurdering af de grunde, som byrettens flertal har anført, er ført det i en straffesag fornødne bevis for, at tiltalte _____ T1
_____ var den ene af de to gerningsmænd, der afgav skud foran Café1

Vi finder endvidere af de grunde, som byrettens flertal har anført, at tiltalte _____ T1
_____ må have anset det for overvejende sandsynligt, at en

eller flere af de ovennævnte fem forurettede ville blive ramt på en sådan måde, at de ville dø, og at han har anset det for muligt, at alle fem forurettede ville blive ramt på en sådan måde, at de ville dø, og at han psykologisk har forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk måtte vise sig, at de alle fem døde.

Herefter stemmer disse voterende for at finde tiltalte T1 skyldig i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237, til dels medvirken her- til, som beskrevet i den principale tiltale i anklageskriftets forhold 1.

Disse voterende stemmer endvidere for at finde T1 skyldig i besiddelse af og medvirken til besiddelse af de to anvendte skydevå- ben som beskrevet i anklageskriftets forhold 5.

To nævninger udtaler:

Af de grunde, som byrettens mindretal har anført, finder vi, at det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at tiltalte T1 har deltaget i skudepisoden den 31. juli 2016.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, er tiltalte T1 herefter skyldig i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237, til dels medvirken, som beskrevet i den principale tiltale i anklageskrif- tets forhold 1, samt skyldig i besiddelse af og medvirken til besiddelse af de to anvendte skydevåben som beskrevet i anklageskriftets forhold 5.

Vedrørende T2 og T3

Alle nævninger og dommere udtaler:

Landsretten tiltræder af de grunde, som byrettens flertal har anført, at det må anses for bevist, at de tiltalte T2 og T3 ved brug af telefonen med telefonnummeret 71 47 87 54 flere gange havde kontakt med gerningsmændene i den hvide såvel før som efter gerningstids- punktet, og at de ved kørslen i den blå i tidsrummet ca. kl. 18.27 til ca. kl. 19.10 rekognoscerede omkring gerningsstedet til brug for gerningsmæn- dene i den hvide

Landsretten har herved lagt vægt på, at de for landsretten yderligere fremlagte, detaljerede kort med dækningsområder for ”celler”, som de to omhandlede te- lefoner blev forbundet til i tidsrummet ca. kl. 18.27 og frem, stemmer med en placering af de to telefoner i henholdsvis den hvide og den blå

Der er endvidere tale om telefoner af samme model (D515) med næ- sten identiske IMEI-numre, der begge blev aktiveret næsten samtidig på sam- me telemasts ”celle” på gerningsdagen og havde sidste egen, indbyrdes aktivi- tet kl. 19.37 på samme telemasts ”celle” på gerningsdagen, og telefonerne hav- de alene kontakt med hinanden.

Af de af byrettens flertal anførte grunde tiltræder landsretten, at de tiltalte T2 og T3 må have vidst, at der ville blive anvendt sky- devåben, og at de indså, at det var muligt, at de personer, der enten sad eller stod op uden for Café1 ville blive ramt på en sådan måde, at de ville dø, og at de tiltalte psykologisk forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk måtte vise sig, at de alle fem døde.

Herefter findes de tiltalte T2 og T3 skyldige i medvirken til forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237, som beskrevet i den principale tiltale i anklageskriftets forhold 1.

Endvidere findes de tiltalte T2 og T3 skyldige i medvirken til besiddelse af de to anvendte skydevåben som beskrevet i anklageskriftets forhold 5.

Forhold 2

Alle nævninger og dommere udtaler indledningsvist:

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der er voldt nærliggende fare for V8 liv eller førlighed.

Vedrørende T1

Syv nævninger og tre dommere udtaler:

Disse voterende tiltræder af de af byrettens flertal anførte grunde, at T1 må have indset, at personer, der opholdt sig i nærheden af gerningsstedet, på hensynsløs måde ville blive udsat for nærliggende fare for liv eller førlighed, og at han psykologisk forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk måtte vise sig, at der opstod en sådan fare.

Disse voterende stemmer derfor for at finde tiltalte T1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 2.

To nævninger udtaler:

Da disse voterende ikke finder det bevist, at tiltalte T1 deltog i den skudepisode, der er nævnt i anklageskriftets forhold 1, finder de det heller ikke bevist, at han er skyldig i anklageskriftets forhold 2.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, er tiltalte T1 herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 2.

Vedrørende T2 og T3

Alle nævninger og dommere udtaler:

Landsretten tiltræder af de af byrettens flertal anførte grunde, at de tiltalte T2 og T3 må have indset muligheden for, at personer, der opholdt sig i nærheden af gerningsstedet, på hensynsløs måde ville blive udsat for nærliggende fare for liv eller førlighed, og at de psykologisk forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk måtte vise sig, at der opstod en sådan fare.

De tiltalte T2 og T3 findes herefter skyldige i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 2.

Forhold 3

Alle nævninger og dommere udtaler indledningsvist:

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der er voldt nærliggende fare for F5's liv eller førlighed.

Vedrørende T1

Syv nævninger og tre dommere udtaler:

Disse voterende tiltræder af de af byrettens flertal anførte grunde, at T1
må have indset det som en nærliggende mulighed, at der ved
skudafgivelsen ville gå projektiler gennem ruderne i de i skudretningerne om-
kringliggende lejligheder med den følge, at personer i lejlighederne, herunder
F5 derved på hensynsløs måde ville blive udsat for
nærliggende fare for liv eller førlighed, og at tiltalte T1
psykologisk har forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at
det faktisk måtte vise sig, at der opstod en sådan fare.

Disse voterende stemmer derfor for at finde tiltalte T1
skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklage-
skriftets forhold 3.

To nævninger udtaler:

Da disse voterende ikke finder det bevist, at tiltalte T1
deltog i den skudepisode, der er nævnt i anklageskriftets forhold 1, finder de
det heller ikke bevist, at han er skyldig i anklageskriftets forhold 3.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, er tiltalte T1
herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk.
1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 3.

Vedrørende T2 og T3

Otte nævninger og tre dommere udtaler:

Disse voterende finder af de af byrettens mindretal anførte grunde, at de tiltalte
T2 og T3 må have indset risikoen for, at der ved
skudafgivelsen ville gå projektiler gennem ruderne i de i skudretningerne om-
kringliggende lejligheder med den følge, at personer i lejlighederne, herunder
F5 derved på hensynsløs måde ville blive udsat for
nærliggende fare for liv eller førlighed, og at de tiltalte T2 og
T3 psykologisk har forholdt sig accepterende til denne mulighed
for det tilfælde, at det faktisk måtte vise sig, at der opstod en sådan fare.

Disse voterende stemmer derfor for at finde de tiltalte T2 og T3
skyldige i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 252, stk.
1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 3.

En nævning udtaler:

Denne voterende finder af de af byrettens flertal anførte grunde, at de tiltalte
T2 og T3 skal frifindes for medvirken til overtræ-
delse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 3.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, er de tiltalte
T2 og T3 herefter skyldige i medvirken til overtræ-
delse af straffelovens § 252, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 3.

Forhold 4

Vedrørende T1

Syv nævninger og tre dommere udtaler:

Disse voterende tiltræder af de af byrettens flertal anførte grunde, at T1
har haft forsæt til hærværk, og de stemmer herefter for, at

han skal anses for skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 4.

To nævninger udtaler:

Da disse voterende ikke finder det bevist, at tiltalte T1 deltog i den skudepisode, der er nævnt i anklageskriftets forhold 1, finder de det heller ikke bevist, at han er skyldig i anklageskriftets forhold 4.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, er tiltalte T1 herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 4.

Vedrørende T2 og T3

Alle nævninger og dommere udtaler:

Landsretten tiltræder af de af byrettens flertal anførte grunde, at de tiltalte T2 og T3 har haft forsæt til hærværk, hvorfor disse tiltalte findes skyldige i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 4.

Thi bestemmes:

T1, T2 og T3 findes skyldige i forhold 1 i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23, og skyldige i forhold 2, forhold 3, forhold 4 og forhold 5.”

Strafudmåling

T1

Der er afgivet 16 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 8 år.

T2

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 6 år.

T3

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 6 år.

Alle voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på de forhold, byretten har anført vedrørende hver af de tre tiltalte. Dog bemærkes, at ingen af de tiltalte kan anses for at være tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. Landsretten finder endvidere ikke, at det kan anses som en formildende omstændighed, at de forurettedes skader ikke har været livstruende.

Udvisning

Generelle bemærkninger

T2 er 22 år og iransk statsborger, mens T3 er 23 år og tyrkisk statsborger. De er begge fundet skyldige i bl.a. medvirken til forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237 og er idømt en ubetinget fængselsstraf på 6 år. T2 er ved domme af 21. august 2013 og 25. februar 2016 udvist betinget med en prøvetid på 2 år. De aktuelle forhold er begået i prøvetiden for den betingede udvisning ved dommen af 25. februar 2016. T3 er ved domme af 7. august 2014 og 11. maj 2015 udvist betinget med en prøvetid på 2 år. De aktuelle forhold er begået i prøvetiden.

Det følger herefter af den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, jf. § 26, stk. 2, at de tiltalte skal udvises for bestandigt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv (herefter EMRK).

For så vidt angår T3 skal der også tages stilling til, om udvisningen vil være i strid med artikel 14, stk. 1, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om yderligere associering mellem EØF og Tyrkiet, således som afgørelsen er fortolket af EU-domstolen (herefter associeringsafgørelsen). I forhold til associeringsafgørelsen beror afgørelsen af udvisningsspørgsmålet på, om den berørte persons personlige adfærd udgør en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Ved denne vurdering skal myndighederne påse, at såvel proportionalitetsprincippet som den berørte persons grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. herved Højesterets dom af 7. juni 2017, der er optrykt i UfR 2017.2827 H.

Af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Højesteret følger, at det navnlig beror på en proportionalitetsvurdering, om en udvisning af en herboende udlæn-

ding er forenelig med artikel 8 i EMRK. Der skal ifølge denne praksis meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet, jf. bl.a. præmis 75 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig) samt Højesterets dom af 19. september 2018 i sag 57/2018.

I et tilfælde som det foreliggende – hvor T2 og T3 endnu ikke har etableret egen familie – skal der ved vurderingen af, om en udvisning vil være proportional, lægges vægt på bl.a. karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet, hvor længe den pågældende udlænding har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet, jf. præmis 71 i Maslov mod Østrig.

Endvidere indgår længden af det med udvisningen forbundne indrejseforbud i proportionalitetsvurderingen, jf. bl.a. præmis 91 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 3. juli 2012 i sag 51178/10 (Samsonnikov mod Estland), præmis 56 i dom af 25. juli 2017 i sag 41697/12 (Krasniqi mod Østrig) samt Højesterets dom af 19. september 2018 i sag 57/2018.

I proportionalitetsvurderingen indgår også, om den pågældende tidligere er blevet udvist betinget, jf. Højesterets dom af 24. maj 2018, der er optrykt i UfR 2018.2811 H. Der kan herved også henvises til, at Menneskerettighedsdomstolen i sin praksis har tillagt det betydning, at den pågældende udlænding tidligere var advaret om, at den pågældende risikerede udvisning ved ny kriminalitet, jf. bl.a. præmis 39 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 5. juni 2009 i sag 10606/07 (Grant mod Storbritannien) samt præmis 74 i dom af 2. april 2015 i sag 27945/10 (Sarközi og Mahran mod Østrig).

T2

Der er afgivet 16 stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning for bestandig til følge og 2 stemmer for betinget udvisning.

Efter stemmeflertallet udvises T2 for bestandig, jf. den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, jf. § 26, stk. 2.

Alle voterende har lagt vægt på, at T2 indrejste i Danmark i 1996, da han var to måneder gammel. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 20 år og 4 måneder. Hans forældre, seks søskende og øvrige familie er bosat i Danmark. Han bor hjemme. Han er opvokset her og har en 9. klasses afgangseksamen. Han har taget enkeltfag på VUC med henblik på optagelse på pædagogseminariet, og har været i praktik i en vuggestue i ca. 1½ år. Han taler og skriver flydende dansk. T2 har således en stærk tilknytning til Danmark, også selvom han ikke selv har stiftet familie i Danmark.

T2 har oplyst, at han hverken har tilknytning til Iran eller Irak. Han har oplyst, at han er kurder fra Nordirak. Han taler en blanding af kurdisk og dansk med sine forældre. Han har aldrig været i Iran, hvor han ikke har slægtninge, og han har ikke siden indreisen som spæd været i Irak.

I relation til hans kriminalitet bemærkes, at han i den foreliggende sag er fundet skyldig i bl.a. medvirken til forsøg på drab af fem personer, der er foregået ved afgivelse af ikke under 12 skud på en offentlig vej. Drabsforsøget medførte, at én person blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Hans medvirken har bestået i rekognoscering og afgivelse af meddelelse herom i tæt tidsmæssig tilknytning til affyringen af skud.

Før den foreliggende sags forhold blev begået, blev T2 i 2011 dømt for at have overtrådt bl.a. straffelovens § 266. Han blev herfor idømt 14 dages betinget fængsel. I 2012 blev han dømt for at have forsøgt at overtræde straffelovens § 276, for hvilket han blev idømt 30 dages betinget fængsel. I 2013 blev han dømt for at have overtrådt straffelovens §§ 119, stk. 1, 121 og 266 samt våbenlovens § 10, stk. 2. Han blev herfor idømt tre måneders fængsel som en fællesstraf med den betingede dom i 2011 på fængsel i 14 dage og blev betinget udvist. I 2016 blev han dømt for at have overtrådt bl.a. straffelovens § 245, stk. 1, og våbenlovens § 10, stk. 2. Han blev herfor idømt fire måneders fængsel og blev på ny betinget udvist. Noget af den kriminalitet, T2 blev dømt for i 2016, er begået efter, at han var fyldt 18 år.

På baggrund af den nu begåede særdeles alvorlige kriminalitet sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet finder alle voterende, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

De voterende, der har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge, finder efter en samlet vurdering af de ovennævnte omstændigheder – herunder navnlig arten og grovhe-

den af den nu begåede lovovertrædelse og længden af den fængselsstraf, som T2

nu er idømt sammenholdt med, at han to gange tidligere er udvist betinget, heraf én gang i forbindelse med en dom for personfarlig kriminalitet – at de hensyn, der taler for udvisning af T2 er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og meget begrænsede tilknytning til Iran. Disse voterende har også lagt vægt på, at hans familie vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet. Hertil kommer, at T2 taler lidt kurdisk, og derfor ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Iran.

På denne baggrund finder flertallet ikke, at udvisning for bestandig vil være et uproportionalt indgreb i strid med EMRK artikel 8.

De voterende, der har stemt for ikke at tage påstanden om udvisning til følge, finder af de grunde, der er anført af byrettens mindretal, at en udvisning for bestandig vil være et uproportionalt indgreb i strid med EMRK artikel 8. De finder således, at T2 skal udvises betinget.

T3

Der er afgivet 16 stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning for bestandig til følge og 2 stemmer for betinget udvisning.

Efter stemmeflertallet udvises T3 for bestandig, jf. den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, jf. § 26, stk. 2.

Alle voterende har lagt vægt på, at T3 indrejste i Danmark i 2000, da han var fire år gammel. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 16 år og 2 måneder. Hans mor, søskende og deres børn er bosat i Danmark. Han bor hjemme sammen med sin mor. Han er opvokset her og har en 10. klasses afgangseksamen. Han har påbegyndt en uddannelse som pædagogmedhjælper og har i den forbindelse været ansat i en institution på i 2½ år-3 år. Han taler og skriver flydende dansk. Han har haft problemer med sygdomsangst.

T3 har således en stærk tilknytning til Danmark, også selvom han ikke selv har stiftet familie i Danmark.

Hans tilknytning til Tyrkiet er derimod ganske begrænset. Han har oplyst, at han ikke har nogen tilknytning til Tyrkiet, og at han hverken kan skrive eller læse tyrkisk. Han kan nog-

le få dagligdags vendinger, men kan ikke herudover tale sproget. Han har ingen slægtninge i Tyrkiet, bortset fra sin bedstemor, og han er ikke klar over, om hun fortsat er i live. Hans mor er tyrkisk statsborger. Han har været i Tyrkiet på ferie én gang for seks år siden, hvor han boede tre dage hos sin bedstemor.

I relation til hans kriminalitet bemærkes, at han i den foreliggende sag er fundet skyldig i bl.a. medvirken til forsøg på drab af fem personer, der er foregået ved afgivelse af ikke under 12 skud på en offentlig vej. Drabsforsøget medførte, at én person blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Hans medvirken har bestået i rekognoscering og afgivelse af meddelelse herom i tæt tidsmæssig tilknytning til affyringen af skud.

Før den foreliggende sags forhold blev begået, blev T3 i 2013 idømt en betinget dom med udsat straffastsættelse for at have overtrådt straffelovens § 291, stk. 1. I 2014 blev han dømt for at have overtrådt straffelovens §§ 123, 244 og 266. Han blev herfor idømt fem måneders fængsel og blev betinget udvist. I 2015 blev han dømt for at have overtrådt straffelovens § 266 og våbenlovens § 10, stk. 2. Han blev herfor idømt 40 dages fængsel og blev på ny betinget udvist. I 2016 blev han idømt en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1. I 2017 blev han idømt en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af § 27, stk. 1, i bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Den kriminalitet, T3 blev dømt for i 2014-17, er begået efter, at han var fyldt 18 år.

På baggrund af den nu begåede særdeles alvorlige kriminalitet sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet og under hensyn til hans personlige forhold finder alle voterende, at der er en betydelig og aktuel risiko for, at T3 også fremover vil begå alvorlig personfarlig kriminalitet, der berører en grundlæggende samfundsinteresse i Danmark, hvis han ikke udvises.

De voterende, der har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge, finder, at T3 efter en samlet vurdering af de ovennævnte omstændigheder – herunder navnlig arten og grovheden af den nu begåede lovovertrædelse og længden af den fængselsstraf, som T3 nu er idømt sammenholdt med, at han to gange tidligere er udvist betinget, heraf én gang i forbindelse med en dom for personfarlig kriminalitet – at de hensyn, der taler for udvisning af T3 er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og ganske begrænsede tilknytning til Tyrkiet. Disse voterende har også lagt vægt på, dels at hans familie vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at

kommunikere med ham via telefon og internet, dels at det må antages, at han gennem sin herboende familie har et vist kendskab til tyrkisk skik og kultur. Hertil kommer, at T3 taler lidt tyrkisk. Han vil derfor ikke være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Tyrkiet

På denne baggrund finder flertallet ikke, at udvisning for bestandig vil være et uproportionalt indgreb i strid med EMRK artikel 8 eller i strid med artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen.

De voterende, der har stemt for ikke at tage påstanden om udvisning til følge, finder af de grunde, der er anført af byrettens mindretal, at en udvisning for bestandig vil være et uproportionalt indgreb i strid med Danmarks internationale forpligtelser. De finder således, at T3 skal udvises betinget.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere stadfæster byrettens bestemmelser om erstatning og godtgørelse til F1 dog med den ændring, at erstatningskravet vedrørende tøj og sølvhalskæde, medicin samt transport tages til følge med yderligere 230 kr. i erstatning.

De juridiske dommere stadfæster også byrettens bestemmelser om erstatning og godtgørelse til F2 dog med den ændring, at F2's erstatningskrav vedrørende tøj tages til følge med 5.600 kr.

Med disse ændringer stadfæstes byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at T1 T2 og T3 in solidum inden 14 dage til F1 skal betale yderligere 230 kr. med tillæg af procesrente fra den 8. september 2017 og til F2 yderligere 5.600 kr. med tillæg af procesrente fra den 24. september 2017.

T1 T2 og T3 skal hver især betale deres respektive andel af sagens omkostninger, dog således at statskassen endeligt bærer 7.460 kr. med tillæg af moms af salæret til hver af deres respektive forsvarere.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 23-10-2018

Kamilla Ahmed

Retsassistent

Udskrift af dombogen

Adv. DO 0100-73112-00027-16

D O M

afsagt den 30. oktober 2017 i sag

SS 3-10086/2017

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født 24. november 1995

p.t. Arresthuset i Køge,

T2

Født 25. november 1995

p.t. Københavns Fængsler

og

T3

Født 8. juli 1995

p.t. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. april 2017.

T1 , T2 og T3 er tiltalt for

1.

Alle

principalt

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, til dels medvirken her-
til, jf. straffelovens § 23.

ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i
krydset i København, i forening og efter forud-
gående aftale eller fælles forståelse, at have forsøgt at dræbe F1, F2,
F3, F4 og en p.t. ukendt person,
idet T1 og to p.t. uidentificerede medgerningsmænd alle tre kørende i
en hvid personbil af mærket med reg.nr. og T2
og T3 begge kørende i en blå personbil af mærket med
reg.nr. rekognoscerede i området omkring Café1 i tids-
rummet fra kl. ca. 18.27 til kl. ca. 19.10, hvorefter T1 og to p.t. ui-
dentificerede medgerningsmænd kl. ca. 19.11 standsede ud for Café1

, hvor to af gerningsmændene bevæbnet med hver sit skydevåben steg ud af køretøjet og med forsæt til at dræbe afgav i alt ikke under 12 skud mod F1, F2, F3, F4 og den p.t. ukendte person, hvilke drabsforehavender imidlertid mislykkedes, idet F1 som blev ramt af tre skud, og F2 som blev ramt af fem skud, overlevede, og idet F3, F4 og den p.t. ukendte person ikke blev ramt af skud,

subsidiært

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, og overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23, ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i krydset i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, at have forsøgt at dræbe F1 og F2 idet T1 og to p.t. uidentificerede medgerningsmænd alle tre kørende i en hvid personbil af mærket med reg.nr. og T2 og T3 begge kørende i en blå personbil af mærket med reg.nr. rekognoscerede i området omkring Café1 i tidsrummet fra kl. ca. 18.27 til kl. ca. 19.10, hvorefter T1 og to p.t. uidentificerede medgerningsmænd kl. ca. 19.11 standsede ud for Café1 hvor to af gerningsmændene bevæbnet med hver sit skydevåben steg ud af køretøjet og med forsæt til at dræbe afgav i alt ikke under 12 skud mod F1 og F2 hvilke drabsforehavender imidlertid mislykkedes, idet F1 som blev ramt af tre skud, og F2 som blev ramt af fem skud, overlevede, ligesom de tiltalte ved affyringen af de nævnte skud på hensynsløs måde voldte nærliggende fare for F3, F4 og en p.t. ukendt persons liv eller førlighed, idet disse befandt sig ude foran Café1 sammen med F1 og F2.

2.

Alle

overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23, ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i krydset i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, at have udsat V8's liv eller førlighed for nærliggende fare, ved at have affyret ikke under 12 skud i forbindelse med det i forhold 1 beskrevne drabsforsøg, hvoraf fire skud ramte facaden på kaffebaren, som V8 som led i sit arbejde som tjener befandt sig ude foran,

3.

Alle

overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23, ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i

krydset i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, på hensynsløs måde at have udsat F5 liv eller førlighed for nærliggende fare, ved at have affyret ikke under 12 skud i forbindelse med det i forhold 1 beskrevne drabsforsøg, hvoraf et skud ramte og gik igennem stuevinduet til lejligheden på adressen 37, 1. th., hvor F5 opholdt sig i lejlighedens stue,

4.

Alle

hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23.

ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i krydset i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, at have affyret ikke under 12 skud i forbindelse med det i forhold 1 beskrevne drabsforsøg, hvoraf et skud ramte en personbil af mærket Ford Fiesta med reg.nr. , som var parkeret ud for 3, hvorved der skete skade for et p.t. ukendt beløb,

5.

Alle

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1 nr. 1 og 3, til dels medvirken hertil, jf. straffelovens § 23.

ved den 31. juli 2016, kl. ca. 19.11, ud for Café1 beliggende i krydset i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, under særligt skærpende omstændigheder i forbindelse med det i forhold 1 beskrevne drabsforsøg, at have været i besiddelse af en halvautomatisk 9 mm pistol Model 1911-A1 isat magasin indeholdende skarp ammunition samt en pistol af ukendt mærke isat magasin indeholdende skarp ammunition, og

6.

T1

overtrædelse af straffelovens § 121.

ved den 15. december 2016, kl. ca. 18.19, i Københavns Byret, retssal 27, på adressen i København at have overfaldet politiassistent F6 med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale i anledning og under udførelsen af hans tjeneste, idet T1 gentagne gange kaldte politiassistent F6 "fucking spasser" og "spasser".

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf for alle de tiltalte.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte T2 og T3 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6 og 8, for T3's vedkommende tillige jf. § 24 b, stk. 3,

udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Tiltalte T1 der har erkendt sig skyldig i forhold 6 og i øvrigt nægtet sig skyldig, har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og om rettens mildeste dom.

De tiltalte T2 og T3 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte T2 og T3 har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

F1 har påstået, at de tiltalte skal betale 135.747,95 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Tøj og sølvhalskæde	3.977,95 kr.
Kontanter	5.000,00 kr.
Medicin	1.214,00 kr.
Transport	556,00 kr.
Svie og smerte	75.000,00 kr.
Tort	<u>50.000,00 kr.</u>
I alt	<u>135.747,95 kr.</u>

F1 har endvidere taget forbehold for at fremsætte krav om tabt arbejdsfortjeneste, varigt mén og tab af erhvervsevne.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten. De tiltalte har endvidere bestridt erstatningskravets størrelse bortset fra posterne vedrørende tøj og smykke, medicin og transport.

F2 har påstået, at de tiltalte skal betale 265.527,76 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Tøj, sko (1.500,-), jeans (1.500,-), jakke (2.500,-) og t-shirt (100,-)	5.600,00 kr.
Lægeerklæring	400,00 kr.
	4.000,00 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste (månedsløn 10.040,60 kr. x 13)	130.527,76 kr.
Svie og smerte	75.000,00 kr.
Tort	<u>50.000,00 kr.</u>
I alt	<u>265.527,76 kr.</u>

F2 har endvidere taget forbehold for at fremsætte krav om varigt mén og tab af erhvervsevne.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne

F4 , F2 , V1 , F3 , F1 ,
V3 , V4 , V5 , V2 , V6 ,
V7 , V8 , F5 ,
V9 , V10 , V11 ,
V12 , V13 , V14 , V15 ,
politiasistent V16 , politiasistent V17 ,
kriminaltekniker V18 , politiasistent V19 ,
retsgenetiker V20 , politiasistent V21 ,
politiasistent V22 , politiasistent V23 og
V24 .

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret personundersøgelse af 1. august 2016 vedrørende ^{F1}
hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 01-08-2016, kl. 02:00 af F1 [...] fandtes en efter det oplyste 24-årig mand med alderssvarende udseende. Undersøgte fremstod upåfaldende og medvirkede villigt til undersøgelsen. Undersøgte svarede relevant på stillede spørgsmål.

Af tegn på vold påvistes

A. En perforerende skudlæsion opadtil i venstre side af brystkassen med indskudssår på forsiden (2) og udskudssår på bagsiden (3). Skudretningen vurderes at være nedad, bagud og mod venstre.

B. En perforerende skudlæsion i venstre lår med indskudssår på forsiden (5) og udskudssår på udsiden (6). Skudretningen vurderes at være opad, bagud og mod venstre.

C. En perforerende skudlæsion i højre underben med indskudssår på indsiden (8) og udskudssår på bagsiden (9). Skudretningen vurderes at være let opad, bagud og mod højre.

Disse læsioner var friske og kunne meget vel være opstået på det i sagen oplyste gernings-tidspunkt, om aftenen den 31-07-2016.

Af yderligere tegn på vold påvistes hudafskrabbinger på venstre side af halsen (1), brystet (4) og venstre underben (7). Disse læsioner var friske og opstået ved let stump vold. Om opståelsesmetoden i øvrigt kan intet sikkert siges.

På det foreliggende vurderes det, at undersøgte ikke har været i livsfare. Det skal dog pointeres, at skud generelt kan være forbundet med livsfare."

Der er dokumenteret personundersøgelse af 31. juli 2016 vedrørende F2
hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 31-07-2016, kl. 21.00 af F2 [...] fandtes en efter det oplyste 28-årig mand med alderssvarende udseende. Undersøgte fremstod upåfaldende og medvirkede villigt til undersøgelsen. Undersøgte svarede relevant på stillede spørgsmål.

Af tegn på vold påvistes

A. Et strejfskud på venstre underarm (4). Skudretningen vurderes formentlig at være nedad, fremad og mod venstre.

B. Et muligt strejfskud på venstre hånds 4. fingerspids (5). Skudretningen kunne ikke vurderes.

C. En perforerende skudlæsion nedadtil på højre lår med indskudssår på forsiden (6) og udskudssår på bagsiden (7). Skudretningen vurderes at være let nedad, bagud og mod venstre.

D. En perforerende skudlæsion midt på venstre baglår formentlig med indskudssår på udsiden (8) og udskudssår på indsiden (9). Skudretningen vurderes formentlig at være nedad og mod højre.

E. En penetrerende skudlæsion med indskudssår midt på bagsiden af venstre underben (10). Skudretningen vurderes at være opad og fremad.

Disse læsioner var friske og kunne meget vel være opstået på det i sagen oplyste gernings-

tidspunkt, om aftenen den 31-07-2016.

Af yderligere tegn på vold påvistes hudafskrabbinger på højre arm (1-3). Disse læsioner var friske, opstået ved let stump vold. Om opståelsesmetoden i øvrigt kan intet sikkert siges.

Endelige påviste af tegn på vold en underhudsblødning på venstre knæ (11). Denne læsion var af ældre dato, opstået ved let stump vold. Læsionen vurderes ikke at have relation til det angiveligt passerede, den 31-07-2016.

På det foreliggende vurderes det, at undersøgte ikke har været i livsfare. Det skal dog pointeres, at skud generelt kan være forbundet med livsfare."

Der er dokumenteret erklæring af 12. august 2016 fra Nationalt Kriminalteknisk Center vedrørende de på gerningsstedet fundne patronhylstre og projektiler, hvoraf blandt andet fremgår:

"3.0 Konklusion

Der er ved søgning i "IBIS" ikke fundet overensstemmelser mellem spor i databasen og spor afsat på de afskudte patronhylstre og projektiler.

Patronhylstrene KT 1, 2, 3, 4, 5, 7 og 8 er identificeret til at være affyret i et og samme våben.

Patronhylstrene KT 11, 14, 15, 16 og 17 er identificeret til at være affyret i et og samme våben.

Det ikke kan udelukkes, at projektilerne KT 9 og KT 12 er affyret i et og samme våben. Det ikke kan udelukkes, at projektilkappen KT 13 og KT 46 er affyret i et og samme våben.

[..]

Ad KT 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 11, 14, 15, 16 og 17 - patronhylstre:

[..]

Der er fundet systematiske spor efter henholdsvis slagstift, udkaster og udtrækker afsat af det affyrede våben."

Der er dokumenteret erklæring af 13. december 2016 fra Nationalt Kriminalteknisk Center vedrørende fund af pistol hos ^{X1} hvoraf blandt andet fremgår:

"3.0 Konklusion

De afskudte patronhylstre, KT 1, KT 2, KT 3, KT 4, KT 5, KT 7 og KT 8 under j.nr. 0100-73112-00027-16 er identificeret (A) som affyret i den halvautomatiske pistol, KT 2.

Det kan ikke udelukkes (C) at de afskudte projektiler, KT 9 og KT 12 under j.nr. 0100-73112-00027-16 er affyret i KT 2, den halvautomatiske pistol."

Der er dokumenteret erklæring af 10. oktober 2016 fra Teknologisk Institut, hvoraf fremgår, at der på materiale sikret fra en ^{X1} der blev fundet i en hvid ^{X1} er fundet i alt 13 GSR-krudtpartikler fra fænghætte.

Der er dokumenteret erklæring af 23. august 2016 fra Retsgenetisk afdeling, vedrørende biologiske spor sikret fra en hvid hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

[..]

m) KT nr. 42: En

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Aflæggelomme på bagsiden af forreste passagersæde*

Der blev påvist dna fra menneske i materiale aftørret fra ovennævnte effekt. Materialet indeholdt en større mængde dna fra en person af hankøn og en mindre mængde dna fra en person af ukendt køn.

n) KT nr. 45: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 41 : Drikkekant på dåse*

Der blev påvist dna fra menneske i materialet. Det undersøgte dna stammer fra en person af hankøn.

[..]

r) KT nr. 30: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Gearknop*

Der blev påvist dna fra menneske i materialet. Materialet indeholdt dna fra mere end to personer, hvoraf mindst én person er af hankøn.

s) KT nr. 31: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Håndbremsegreb*

Der blev påvist dna fra menneske i materialet. Materialet indeholdt dna fra mere end tre personer, hvoraf mindst én person var af hankøn."

Der er i tilknytning hertil dokumenteret erklæring af 1. september 2016 fra Retsgenetisk afdeling vedrørende sammenfald af dna-profiler i Rigspolitiets Centrale Dna-profilregister, hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

m) KT nr. 42: En

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Aflæggelomme på bagsiden af forreste passagersæde*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 23.08.2016, taler for, at den større mængde dna stammer fra T1 frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for den større mængde dna blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis den større mængde dna stammer fra T1 end hvis den større mængde dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til T1

Endvidere anførtes det for blandt andet KT nr. 30, 31 og 45, at dna-profilerne for de påviste biologiske spor talte imod, at noget af det undersøgte dna stammede fra T1

Der er i den forbindelse endvidere dokumenteret erklæring af 1. september 2016 fra Retsgenetisk afdeling vedrørende sammenfald af dna-profiler i Rigs-politiets Centrale DNA-profilregister hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

[..]

r) KT nr. 30: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Gearknop*

Dna-profilerne for de påviste biologiske spor på ovennævnte effekter, jf. erklæring af 23.08.2016, taler for, at noget af det undersøgte dna stammer fra X2 .

s) KT nr. 31: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Håndbremsegreb*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 23.08.2016, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra X2 . Den bevismæssige vægt er ikke beregnet, da forudsætningerne for en sådan beregning ikke kan antages at være opfyldt.

[..]

Særlige forhold ved dna-profilerne

I Retsgenetisk Afdelings erklæringer kan det fremgå, at der "på grund af særlige forhold ved dna-profilerne" ikke kan foretages beregning af den bevismæssige vægt, ligesom det ikke altid kan beregnes, hvorvidt en dna-profil taler for eller imod, at (en del af) det undersøgte spor stammer fra en given person. De særlige forhold kan blandt andet været et ufuldstændigt match eller omstændigheder ved de originale undersøgelsesresultater, der ikke lader sig beskrive i erklæringens dna-profiltabel, og som taler imod, at det undersøgte dna stammer fra en given person."

Der er endelig dokumenteret erklæring af 27. december 2016 fra Retsgenetisk Afdeling vedrørende sammenligning af dna-profiler, hvoraf blandt andet fremgår:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

[..]

r) KT nr. 30: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Gearknop*

Det kan ikke beregnes, hvorvidt dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 23.08.2016, taler for eller imod, at en del af det undersøgte dna stammer fra V9 på grund af særlige forhold ved dna-profilerne.

[..]

s) KT nr. 31: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 19 : Håndbremsegreb*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 23.08.2016, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra V9 .

[..]

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte materiale stammer fra V9 end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra V9 .Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til V9 .

Politiet har under sagen efterforsket mod blandt andet telefonerne med numrene og , uregistrerede taletidskort fra Begge mobiler er GSM-telefoner af fabrikatet model D515.

Af Rapport Gennemgang af historik på tlf.nr. og fremgår:

Kl. 18:22 - Opstart af telefonen. Telefonen går på masten med grader 30.

Kl. 18:25 - Opkaldsforsøg fra tlf.nr. . Telefonen går på masten med grader 30.

Kl. 18:57 - SMS til tlf.nr. . Telefonen går på masten med grader 0.

Kl. 19:05 - Opkald fra tlf.nr. . Samtalen varer 46 sekunder. Telefonen går på masten med grader 150.

KL. 19:13 - SMS til tlf.nr. . Telefonen går på masten med grader 150.

Kl. 19:37 - Opkald fra tlf.nr. . Samtalen varer 26 sekunder. Telefonen går på masten med grader 120.

kunne oplyse, at opkaldet kl. 19:37 var sidste aktivitet på både tlf.nr. og på imeinr.
[..]

Kl. 18:22 - Opstart af telefonen. Telefonen går på masten med grader 30.

Kl. 18:25 - Opkald til fra tlf.nr. . Samtalen varer 7 sekunder. Tele-

fonen går på masten med grader 30.

Kl. 18:57 - SMS fra tlf.nr. . Telefonen går på masten
med grader 120.

Kl. 19:05 - Opkald til tlf.nr. . Samtalen varer 46 sekunder. Tele-
fonen går på masten med grader 120.

KL. 19:13 - SMS fra tlf.nr. . Telefonen går på masten
, med grader 150.

Kl. 19:37 - Opkald til tlf.nr. . Samtalen varer 26 sekunder. Tele-
fonen går på masten med grader 240.

Kl. 20:04 - SMS fra til telefonen. Telefonen går på masten
med grader 30.

kunne oplyse, at opkaldet kl. 20:04 var sidste aktivitet på både tlf.nr.
og på imeinr."

Der er under sagen endvidere blandt andet dokumenteret fotos fra gernings-
stedet, sammendrag af videoovervågning fra gerningsdagen vedrørende en
hvid og en blå samt fra kort med oplysninger om pla-
cering af telemaster m.v.

Personlige oplysninger

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold supplerende
forklaret, at han har afsluttet gymnasiet. Han var i gang med et sabbatår, da
han blev anholdt. Han bor hjemme hos sine forældre. Han har ingen børn el-
ler kæreste. Han har søgt optagelse på Syddansk universitet. Han vil gerne
læse historie.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Københavns Byrets dom af 25. februar 2014 for overtrædelse af
straffelovens § 244 med fængsel i 3 måneder, heraf 60 dage betinget
på vilkår om udførelse af 40 timers samfundstjeneste, prøvetid 1 år,
ved Retten på dom af 18. december 2014 for overtræ-
delse af 244, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 60 dage, stadfæstet af
Østre Landsret den 24. juni 2015,
ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 13. september 2016 for
overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk.
1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, med en bøde på 2.000 kr.,
ved udenretligt den 29. november 2016 at have vedtaget en bøde på
3.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stof-
fer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,

- ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 23. januar 2017 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, med en bøde på 3.000 kr.
- ved udenretligt den 24. januar 2017 at have vedtaget en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, og
- ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 22. marts 2017 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, med en bøde på 3.000 kr.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. december 2016.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han har seks søskende. Han har familie på New Zealand, men han mindes ikke at have mødt dem. Det kan godt passe, at hans familie flygtede fra Irak. Han ved ikke hvorfor. Han har ikke sat sig ind i det.

Af erklæring af 12. oktober 2017 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T2

[..]

T2 er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af ca. 7 måneder.

[..]

Opholdsgrundlag og længde

T2 blev den 31. december 1995 meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 8, jf. § 7, stk. 1. Denne tilladelse er senest den 10. december 2014 blevet forlænget indtil den 10. december 2019.

T2 blev den 22. januar 1996 tilmeldt folkeregisteret.

[..]

T2 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 20 år og 4 måneder.

[..]

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T2 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 6. september 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T2 har sine forældre og søskende i Danmark.
- T2 har derudover sine mostre, onkler og deres familier i Danmark.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T2 vil lide overlast i Iran, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Det fremgår af et af Udenrigsministeriet udarbejdet notat af 26. maj 2010 til brug for besvarelse af en høringskrivelse fra Udlændingesservice - nu Udlændingestyrelsen i en konkret sag, at en lokal kilde har oplyst, at iranske statsborgere i henhold til den iranske straffelovs artikel 7 kan blive straffet for at have begået en forbrydelse i udlandet, også selvom de allerede skulle være retsforfulgt og straffet for den pågældende forbrydelse i udlandet.

Ifølge seneste landerapport fra British Home Office af juli 2016 er der fortsat gældende ret.

Forudsætningen for, at sådanne sager rejses ved iransk domstol er, at der findes interesser i Iran (f.eks. et offers familiemedlemmer), som anerkendes af domstolen til at rejse sagen.

Det er endvidere en forudsætning, at der er tale om en forbrydelse, hvor der i henhold til islamisk ret er angivet præcise straffe, som ikke er åbne overfor den enkelte dommers fortolkninger.

Det er ifølge Udenrigsministeriets notat af 26. maj 2010 ikke den juridiske kildes vurdering, at myndighederne har interesse i at føre sager, såfremt der allerede er fældet dom for de samme sager i udlandet.

Den juridiske kilde i Iran har konkret henvist til et eksempel, hvor en iransk statsborger er blevet straffet for et mord på sin iranske ægtefælle begået i USA, selvom han allerede havde afsonet straf for denne forbrydelse i USA. I dette tilfælde anerkendtes den myrdedes forældre af domstolen til at rejse sagen i Iran. Den pågældende blev frikendt ved to straffedomme efter *ne bis in idem* princippet. hvorefter familien ankede afgørelsen til en tredje straffedomstol, hvor man valgte at se bort fra *ne bis in idem* princippet og dømte den pågældende til at betale blodpenge til sin myrdede ægtefælles familie.

Den juridiske kilde har ikke kendskab til senere tilfælde, hvor dobbeltstraf er blevet anvendt i praksis.

Den juridiske kilde bemærker endelig, at fravigelse af princippet om dobbeltstraf kun sker i det tilfælde, hvor private interesser med henvisning til Sharia-lovgivningen anerkendes af domstolene til at føre sager mod en person.

Ifølge British Home Office af juli 2016 har der ikke for nylig været rejst sager i medfør af den iranske straffelovs artikel 7, men det bemærkes samtidig i rapporten, at eftersom loven ikke forbyder dobbeltstraf, vil der altid være en risiko for at blive dømt for en gerning, som man allerede er dømt for i udlandet.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § § 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 8 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Af konventionsafhøring af 6. september 2017 fremgår:

"Sigtede erklærede at han taler og forstår dansk, og at tilkaldelse af en tolk er unødvendig.

1) Tilknytning til Danmark.

Sigtede forklarede at han mener at han kom til Danmark da han var ca. 2 måneder gammel. Sigtede gik i vuggestue, børnehave frem til han kom i Folkeskolen, hvor han gik, til han tog 9 klasses afgangseksamen. Sigtede påbegyndte 10 klasse, men droppede ud og påbegyndte i stedet EGU. I den forbindelse var sigtede i praktik i en vuggestue i ca. 1½ år. Herefter begyndte sigtede at tage enkelte fag i VUC for at kunne komme på pædagogseminariet. Sigtede gik på VUC frem til hans anholdelse. Sigtede skulle have været til eksamen her i januar måned 2017.

Sigtede har desuden været medlem af fodboldklubben _____ da han var 7-8 år og spillede der til han blev omkring 15 år. Herefter gik sigtede til Thai-boksning i ca. 2 år. Herefter begyndte sigtede igen til fodbold.

2) Helbredsmæssige forhold.

Sigtede oplyser at han mener sig rask og lider ikke af noget sygdomme. Sigtede blev på et tidspunkt behandlet for elipsi igennem 5 år, men sigtede har ingen problemer med det længere.

Sigtede mener ikke at han har nogen former for misbrug. Det kan hænde, at sigtede ryger lidt hash i forbindelse med ferien, men sigtede har ikke noget afhængighedsforhold af nogen former for stoffer.

3) Tilknytning til herboende personer.

Sigtede har tilknytning til sin familie, som består af far, mor og søskende, samt søsters svoger. Sigtede har desuden tilknytning til sin øvrige familie i Danmark i form af mostre, onkler og deres familier.

Sigtede har også tilknytning til sine venner, som han ser til daglig. Sigtede har et helt almindelig tilknytningsforhold til sin familie og venner, ligesom alle andre i Danmark.

4) Udvisningens evt. konsekvenser.

Sigtede forklarede at han slet ikke kan se, hvad han skulle foretage sig i et land, hvis sprog han ikke taler. Sigtede taler ikke arabisk, og sigtede kan kun nogle enkelte gloser på kurdisk.

Sigtede har så vidt han ved, ikke længere nogen familie i Irak. Sigtede har ikke på noget tidspunkt været på besøg eller ferie i Irak.

Det eneste familie sigtede har i udlandet, er noget familie på hans mors side, som bor i New Zealand. Men den del af familie har sigtede aldrig mødt, måske hvis de har været i Danmark, men det er ikke noget sigtede kan huske.

5) Risiko for evt. konsekvenser for overlast i hjemlandet.

Sigtede forklarede at han ikke helt præcist ved om der vil ske noget. Men med baggrund i at hans far er kommet til Danmark, så er det sigtedes vurdering at faderens deltagelse i krigen, evt. også vil betyde noget for sigtede, hvis han bliver udvist. Sigtedes far har aldrig rigtigt ville tale om årsagen til at de forlod Irak."

Tiltalte, der er iransk statsborger, har oplyst, at det under afhøringen oplyste vedrørende Irak tillige gør sig gældende for Iran.

Tiltalte er tidligere straffet, herunder

- ved Københavns Byrets dom af 12. december 2011 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, og § 266, med fængsel i 14 dage, betinget, vilkår efter lov som social service § 52,
- ved Københavns Byrets dom af 21. august 2013 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 121, og § 266, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5, med fængsel i 3 måneder, fællesstraf med tidligere betinget straf af fængsel i 14 dage, betinget udvist med prøvetid i 2 år, løsladt den 21. august 2013, reststraf 10 dage, og
- ved Østre Landsrets ankedom af 25. februar 2016 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5, med fængsel i 4 måneder, fællesstraf med tidligere reststraf ved prøveløsladelsen den 21. august 2013, betinget udvist med prøvetid i 2 år.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. december 2016.

Tiltalte T3 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han mener, at han kom til Danmark samtidig med sin storebror, der i dag er 26-27 år. Han kan ikke huske andet, end at han altid har boet sammen med sin mor og bror på Han føler sig som dansker. Han bor her, har danske venner, har danske hobbyer og går i dansk skole. Han har været i Tyrkiet på ferie én gang for fem år siden. Han boede herunder tre dage hos sin bedstemor. Han kender ikke andre i Tyrkiet. Hans mor har sagt, at bedstemoderen i dag er dement. Hvis han blev udvist, ville han ikke have nogen steder i Tyrkiet at tage hen. Han kan kun nogle få vendinger på tyrkisk. Han kan småsludre med sin mor. Han er bange for at blive syg. Han har ikke dårligt hjerte, men der er noget nervøsitet, der gør sig gældende. Hans mor har tre søskende. De har alle børn. Han har ikke familie andre steder i verden. Hvis han blev udvist, ville han gå psykisk ned.

Følgende fremgår af journal af 3. juni 2016 fra læge Hanne Lykkegaard:

"Journal tekst- Almen

Periodevis hjertebanken. Føler at hjertet slår hurtigt og hårdt. Har oplevet et enkelt svimmelhedsanfald, men ikke besvimet.

Ingen brystmerter.

Symptomerne har været i forbindelse med varme/ sol.

Lider ikke af hovedpine.

Sover gennemsnitligt ca. 5 timer i døgnet.

BT 110/ 60.

St.p hjerte ia. ingen mislyd. Regelmæssig puls 80

Der tages kontrol BP. (pt fik ved sidst bp tagning målt lavt D-vitamin og natrium. Har ikke husket at tage d-vitamin ej heller spist saltholdigt) - Derfor gentages Bp idag.

Mistænker at pt lidt lavt bt kan skyldes, at patienten periodevis oplever svimmelhed. Pt. beskriver at symptomerne ofte opstår i forbindelse med ændret liggende/ siddende til stående stilling.
Oplever sig selv lidt stresset i øjeblikket. Pt er opfordret til at skabe rolige omgivelser i forbindelse med søvnen."

Det fremgår videre af lægejournalen den 12. juli 2016, at tiltalte efter en monitorering af hjertet er fundet "fuldstændigt hjerterask".

Der er dokumenteret erklæring af 24. oktober 2017 fra Udlændingestyrelsen, hvoraf blandt andet fremgår:

"Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T3

[..]

T3 er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af 6½ måned.

[..]

Opholdsgrundlag og længde

Den 11. november 1999 søgte T3 via Den Danske Ambassade i Ankara om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende mor. T3 fik den 8. februar 2000 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens dagældende § 9, stk. 1, nr. 3.

T3 har den 30. august 2017 søgt om forlængelse af opholdstilladelsen. Sagen er fortsat verserende hos Udlændingestyrelsen.

Den 7. marts 2000 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

[..]

T3 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode trækkes fra - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 16 år og 2½ måneder.

[..]

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T3 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 10. oktober 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T3 har sin mor og bror i Danmark. Derudover har han sine mostre, onkler, fætre og kusiner i Danmark.
- T3 har haft problemer med hjerteflimmer.
- Pågældende har gået i folkeskole frem til han tog 10. klasses afgangseksamen. Efter folkeskolen begyndte han på uddannelsen som pædagogmedhjælper, og han var i den forbindelse ansat 2½-3 år i en institution på Pågældende har ikke færdiggjort uddannelsen.
- Det fremgår af folkeregisteret, at T3 bor sammen med sin mor, og at hans mor er tyrkisk statsborger.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T3 vil lide overlast i Tyrkiet, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Udlændingestyrelsen har til brug for behandlingen af anklagemyndighedshøringer den 11. maj 2016 anmodet Udenrigsministeriet om at søge belyst, hvorvidt statsborgere i Tyrkiet,

der i udlandet er straffet for lovovertrædelser, ved tilbagevenden til Tyrkiet risikerer at blive straffet for samme lovovertrædelser på ny.

Udenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for en juridisk kilde i Ankara, Tyrkiet.

Af høringssvar af 24. juni 2016 fremgår det, at der i den tyrkiske straffelov af 26. september 2004 findes hjemmel til idømmelse af dobbeltstraf. Udgangspunktet i straffelovens artikel 11 er dog, at man i Tyrkiet ikke kan blive straffet for en forbrydelse, som man allerede er straffet for i udlandet, medmindre man har begået en af de i artikel 13 oplyste forbrydelser.

I den tyrkiske straffelovs artikel 13 listes en række specifikke lovovertrædelser, der alle kan retsforfølges i Tyrkiet, selvom den pågældende lovovertrædelse allerede er blevet straffet for den samme forbrydelse i udlandet. Særligt artikel 13(3) undeholder direkte en hjemmel til at idømme en i udlandet dømt person: "Even if the Court in the foreign country has rendered a conviction or acquittal for a crime defined in sub-paragraphs (a) and (b) of the same article, criminal proceedings in turkey shall be conducted upon the request of the Minister of Justice".

Forbrydelserne som der henvises til i *subparagraphs (a) and (b)* vedrører blandt andet:

- Folkedrab
- Forbrydelser mod menneskeheden
- Menneskesmugling
- Forbrydelser mod statens sikkerhed (section 4)
- Forbrydelser mod den forfatningsmæssige orden (section 5)
- Forbrydelser mod det nationale forsvar (section 6)
- Forbrydelser mod statens fortrolighed og spionage (section 7)
- Forbrydelser mod relationer med fremmede lande (section 8)

Der henvises til høringssvaret, hvor forbrydelserne under sektionerne 4-8 er oplyst.

Derudover henvises til artikel 10, hvorefter det fremgår, at en person, der har fungeret som tjenestemand eller har været udstationeret i udlandet, og som begår kriminalitet relateret til udøvelsen af disse hverv, kan blive retsfulgt i Tyrkiet, selvom personen allerede er blevet dømt for samme lovovertrædelse i udlandet.

Endelig henvises til artikel 16, hvorefter det fremgår, at den straf, den pågældende har afsonet i udlandet, skal fratrækkes straffen i Tyrkiet, ligesom det fremgår af den tyrkiske straffelovs artikel 19, at den straf, den pågældende idømmes i Tyrkiet, som hovedregel ikke må overstige den øvre strafmåde for samme forbrydelse i det land, hvor forbrydelsen er begået. Undtagelsen hertil er forbrydelser vedrørende den tyrkiske nations sikkerhed, samt forbrydelser begået mod tyrkiske juridiske personer.

Kilden er endvidere blevet spurgt til eksempler, hvor en tyrkisk statsborger er blevet straffet for samme forbrydelse, som pågældende er blevet straffet for i udlandet. Kilden henviser til tre sager af 27. november 2014, hvor tre tyrkiske statsborgere blev idømt fængsel i Tyrkiet, til trods for at de for samme forbrydelse ved henholdsvis den østrigske og den rumænske domstol allerede var blevet dømt for de der begåede forhold. Sagerne blev påklaget, og Højesteret i Ankara omgjorde afgørelsen under henvisning til, at de ikke kunne straffes i Tyrkiet, da forholdene ikke var omfattet af den tyrkiske straffelovs artikel 13 (3).

På baggrund af ovenstående vurderer Udlændingestyrelsen, at der ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger er risiko for, at T3 vil blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Tyrkiet, eller for at T3 dér vil blive

straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive straffet for i Danmark.

Styrelsen skal i det hele henvise til høringssvar af 24. juni 2016, der vedlægges i kopi.

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Efter artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere og fortsat er i arbejde, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7, stk. 1 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til en tyrkisk statsborger, som har været tilknyttet det lovlige arbejdsmarked i Danmark. For at være omfattet af artikel 7 som familiemedlem til en herboende tyrkisk statsborger, er det en betingelse, at den tyrkiske statsborger, som T3 vil støtte ret på, har været arbejdstager i en periode på minimum 3 år, og at T3 i samme periode - og inden det fyldte 21. år - uafbrudt har boet sammen med den tyrkiske arbejdstager.

Efter artikel 7, stk. 2 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, kan en tyrkisk arbejdstagers børn, der har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, uafhængigt af varigheden af deres ophold i medlemsstaten, modtage ethvert tilbud om beskæftigelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at forældrene har været lovligt beskæftiget i denne medlemsstat i mindst 3 år. Artikel 7, stk. 2 kræver således ikke, at T3 forældre fortsat arbejder eller har bopæl i Danmark på det tidspunkt, hvor T3 ønsker at få adgang til arbejdsmarkedet i Danmark.

Det følger af artikel 14 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af artikel 6 og 7, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Det fremgår af sagens oplysninger, at:

- T3 startede på en uddannelse som pædagogmedhjælper efter folkeskolen,
- han har været ansat 2½-3 år på institutionen på i forbindelse med sin uddannelse,
- han ikke gjorde uddannelsen som pædagogmedhjælper færdig, fordi han blev anholdt i forbindelse med nærværende sag,
- hans far døde, da T3 var 9 måneder gammel, og
- hans mor, bror samt mostre, fætre og kusiner, bor i Danmark.

Hvis det lægges til grund, at T3 har haft lovlig beskæftigelse i Danmark i et år eller mere i perioden frem til varetægtfængslingen den 15. december 2016, og denne beskæftigelse må betragtes som reel og faktisk beskæftigelse, og ikke beskæftigelse af rent marginal karakter, vurderer vi, at han har optjent rettigheder efter artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Hvis det lægges til grund, at T3's mor har været arbejdstagere i associeringsrettens forstand i en periode på minimum 3 år, inden T3 fyldte 21 år, og T3 i samme periode har boet sammen med sin mor i Danmark, vurderer vi, at han har optjent rettigheder efter artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Vi vurderer, at T3 ikke er omfattet af artikel 7, stk. 2 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. Det vurderer vi, fordi T3 ikke har gennemført en er-

hvervsuddannelse.

Vi har herved lagt vægt på, at T3 ifølge sagens oplysninger er påbegyndt uddannelsen som pædagogmedhjælper, men ikke har gennemført uddannelsen.

Vi understreger, at vi ikke har foretaget nogen konkret vurdering af, om Associeringsaftalen mv. i det konkrete tilfælde vil kunne være til hinder for en udvisning.

[..]

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § § 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 8 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet."

Af konventionsafhøring af 10. oktober 2017 fremgår:

"1) Tilknytning til Danmark.

Sigtede forklarede at han faktisk ikke kunne huske hvornår han kom til Danmark. Forholdt at der af folkeregisteret fremgår at sigtede kom til Danmark den 7. marts 2000, forklarede sigtede at han ikke kan huske noget fra den periode. Sigtede kan kun huske at han har boet i Danmark al sin tid.

Sigtede betragter sig som dansker, og ikke som tyrker, selv om han har tyrkisk pas.

Sigtede kan huske at han har gået i børnehave, og mener at han gik på 3 forskellige institutioner.

Sigtede har gået i Folkeskolen fra 1-klasse, hvor han mener han gik på Skole.

Sigtede har gået i Folkeskolen frem til han tog 10 klasses afgangseksamen.

Efter folkeskolen startede sigtede på en uddannelse som pædagogmedhjælper, og i forbindelse hermed var sigtede ansat 2½-3 år i institutionen på

Sigtede gjorde ikke uddannelsen færdig, fordi han blev anholdt i forbindelse med denne verserende sag.

I forbindelse med sin uddannelse var sigtede på Idrætshøjskole i 3 måneder nede ved Skælskør.

Sigtede har et års tid gået til fodbold i og sigtede har også en kort periode gået til karate. Sigtede har dyrket trampolin i 3 måneders tid hos

Sigtede har desuden dyrket styrketræning i et fitness center.

Sigtede har mens han har siddet varefængslet gennemført enkeltfag i matematik, engelsk og dansk, idet sigtede har et ønske om at komme i gang med pædagoguddannelsen.

Ud over nævnte har sigtede haft et helt almindeligt ungdomsliv, hvor han har gået til fodboldkampe, gået i biografen, og været på lystfiskeri m.m.

2) Helbredsmæssige forhold.

Forespurgt forklarede sigtede at han har haft problemer med noget hjerteflimmer, som sigtede har fået tjekket på hospital. Det har været mens sigtede har været varefængslet, men det opstod for ca. 2 år siden. Dengang havde man ikke tid til at han

kunne få det tjekket.

Sigtede forklarede at han har "sygdomsangst", og har været til en psykolog, hvilket var sket via hans arbejdsplads.

[..]

3) Tilknytning til herboende personer.

Sigtede forklarede at han har sin mor og bror boende i Danmark. Desuden har sigtede en del famililemedlemmer i form af, mostre, fætre og kusiner, som bor i København.

Sigtedes bror er gift og har et barn. Broderen bo på samme adresse som sigtede.

Sigtede har ikke daglig omgang med sine fætre og kusiner, men de mødes dog jævnligt, hvor de besøger hinanden.

Sigtede har desuden en lang række venner og bekendt, som bor i københavnsområdet, samt nogle venner i Slagelse.

Det er venner som sigtede går til fodbold og andre fritidsaktiviteter sammen med.

4) Udvisningens evt. konsekvenser.

Sigtede er sikker på at han vil gå psykisk ned, hvis han bliver udvist. Sigtede vil blive knækket. Sigtede kan ikke skrive eller læse tyrkisk, men sigtede kan sige enkelte sætninger, og kommunikere med sin mor. Sigtedes mor kan ikke perfekt dansk, hvorfor det har været nemmest at de taler samme tyrkiske, selv om sigtedes tyrkiske er mangelfuldt.

5) Tilknytning til hjemlandet.

Sigtede forklarede at han det eneste familie som sigtede har i Tyrkiet, er hans bedstemor. Hun er 73 år gammel og lider af demens.

Sigtedes far døde, da sigtede var 9 måneder gammel og sigtede har ikke noget kendskab til faderens familie.

Sigtede har været i Tyrkiet på ferie.

Sigtede har for 5 år siden været på ferie i Tyrkiet sammen med sin mor og herunder besøgt sin bedstemor.

Herudover har sigtede ikke nogen kontakter i Tyrkiet.

6) Risiko for evt. konsekvenser for overlast i hjemlandet.

Sigtede har ikke nogen viden om han evt. skulle lide nogen overlast i Tyrkiet, hvis han blev udvist dertil. Men sigtede har ikke undersøgt noget om det.

Sigtede mener at han måske er eftersøgt i Tyrkiet til militærtjeneste. Når man er fyldt 18 år er pligtig til at aftjene sin værnepligt i Tyrkiet. Sigtede har ikke modtaget noget skriftligt materiale om dette."

Der er dokumenteret udtalelse af 17. oktober 2017 fra Daginstitutionen
hvoraf blandt andet fremgår:

"Udtalelse vedr. T3

Jeg kan bekræfte, at T3 har været tilknyttet daginstitutionen siden slutningen af 2013 frem til sommeren 2016, som EGU elev. Før dette har han i en kort periode arbejdet som ungarbejder 6 timer om ugen.

Vi har altid været meget tilfredse med T3. Han har altid været omsorgsfuld og sød ved børnene. Derudover var han interesseret i at lære mere om, hvordan man arbejder med børnenes udvikling og trivsel. Han var nysgerrig og videbegærlig og kunne samtidig byde

ind med gode idéer ift. alle former af dagligdagens opgaver og udfordringer. Vi oplevede ham meget løsningsorienteret.

T3 var en god kollega. Han var altid venlig og rolig og meget hjælpsom. Samtidig har han god humor, som han godt kunne drille sine kollegaer lidt med. Det foregik altid på en ordentlig måde og med et blink i øjet. T3 var altid nærværende og god mod andre og viste stort ansvar i sit daglige virke i

Tiltalte er tidligere straffet, herunder

- ved Københavns Byrets dom af 7. august 2014 for overtrædelse af straffelovens § 123, § 244 og § 266 med fængsel i 5 måneder, fællesstraf med tidligere dom med udsat straffastsættelse, betinget udvist med prøvetid i 2 år,
- ved Københavns Byrets dom af 20. oktober 2014 for overtrædelse af straffelovens § 266 og våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 3, med fængsel i 40 dage, betinget udvist med prøvetid i 2 år. Stadfæstet af Østre Landsret den 11. maj 2015, og
- ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 27. januar 2017 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, med en bøde på 3.000 kr.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. december 2016.

Rettens begrundelse og resultat

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"KENDELSE

Forhold 1 og 5

Efter vidneforklaringerne afgivet af V1 , V4 , V7 , V13 , og V14 lægger samtlige voterende til grund, at gerningsmændene anvendte en hvid bil af mærket med reg.nr. .

Efter Kriminalteknisk erklæring af 12. august 2016 og vidneforklaringen afgivet af V18 om, at det er meget sikkert, at der har været anvendt to våben, sammenholdt med, at der på gerningsstedet i to fra hinanden afgrænsede områder blev fundet grupper af patronhylstre, og tillige sammenholdt med vidneforklaringerne afgivet af blandt andre F3 , F4 og V3 finder samtlige voterende det bevist, at der i den hvide befandt sig tre gerningsmænd, hvoraf én var chauffør, mens de to andre, der var maskerede, steg ud og sammenlagt afgav ikke under 12 skud.

Samtlige voterende lægger efter vidneforklaringerne afgivet af F1 ,
 F2 , F3 og F4 endvidere til grund, at
 disse vidner sad foran Café1 i sammen med en p.t. u-
 kendt femte person, og at skuddene blev afgivet i retning af, hvor vidnerne
 og den ukendte femte person sad. Efter forklaringerne afgivet af vidnerne
 V3 og V1 sammenholdt med den skete
 skade på en bil i lægger samtlige voterende tillige til grund, at
 der i den forbindelse blev afgivet skud mod F3 der løb væk ad
 . Efter samme forklaringer og personundersøgelse af 1. august
 2016 vedrørende F1 samt personundersøgelse af 31. juli 2016 vedrø-
 rende F2 lægger samtlige voterende dernæst til grund, at F1
 blev ramt af tre skud, og at F2 blev ramt af fem skud, mens de
 tre øvrige ikke blev ramt af skud.

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

Politiet har under sagen rettet efterforskningen mod to telefoner af mærket
 der havde næsten identiske IMEI-numre, og som var isat simkort med
 telefonnumrene og . Disse telefonnumre blev aktiveret
 næsten samtidigt kl. 18.22 på gerningsdagen, idet de gik på samme telemast
 beliggende 61 i retning 30 grader, hvilket blandt andet dækker
 dele af Sted1 Telefonerne havde herefter alene kontakt med hinanden
 og blev sidste gang anvendt samme dag kl. 19.37, når bortses fra en sms fra
 kl. 20.04 til .

Disse voterende lægger efter forklaringen afgivet af vidnet politiassistent
 V19 og de indhentede masteoplysninger til grund, at telefonerne
 flere gange gik på telemaster i celleretninger, der geografisk og tidsmæssigt
 svarer til de dokumenterede videosekvenser vedrørende henholdsvis den hvi-
 de og en blå med reg.nr. . Disse voterende
 finder endvidere, at det forhold, at der i visse tilfælde har været andre telema-
 ster, som har været nærmere den blå , ikke udelukker, at den ene
 telefon befandt sig i bilen. Disse voterende har herved lagt vægt på vidnet
 politiassistent V17's forklaring, om at en mobiltelefon ikke altid
 går på nærmeste celle, men at den som udgangspunkt vil gå på den nærmeste
 synlige celle for den teknologi, som telefonen har, og om, at der kan være
 noget, der skærmer signalet, for eksempel en bygning, så telefonen ikke går
 på den nærmeste mast.

Herefter og efter det flere gange gentagne sammenfald mellem masteoplys-
 ninger og videoovervågning finder disse voterende det ubetænkeligt at lægge
 til grund, at telefonen med nummer isat befandt sig i den hvide
 mens telefonen med nummer isat befandt sig i den
 blå som de tiltalte T3 og T2 denne dag
 ubestridt var ude at køre i. Forbindelsen mellem de to biler styrkes ved, at
 T3 og T2 kl. 19.35 ankom i den blå til
 ved hvilket er i nærheden af det område, hvor

den hvide blev henstillet ca. 20 minutter forinden.

Der er herved endvidere lagt vægt på, at det efter forklaringen afgivet af vidnet politiassistent V19 må lægges til grund, at telefoner normalt ikke sælges på det danske marked, at en telefon af samme mærke og med et IMEI-nummer næsten identisk med de ovennævnte telefoner optrådte i politiets aflytningssystem i oktober 2016, hvor telefonen flere gange havde kontakt med tiltalte T2's telefon, og at endnu en telefon i september 2016 havde kontakt med tiltalte T3's telefon.

Disse voterende lægger videre til grund, at der ikke var aktivitet på tiltalte T2 egen telefon på gerningsdagen mellem kl. 17.44 og 21.07, at der ikke var ind- eller udgående opkald fra tiltalte T3's egen telefon imellem kl. 18.05 og 19.49, og på, at disse tiltalte samme aften, kort før midnat, tog til Malmø, hvor V10 der har erkendt at have været med til at køre den hvide til ligeledes ankom den 1. august 2016.

Disse voterende finder det herefter bevist, at de tiltalte T3 og T2 ved brug af den ene af telefonerne havde kontakt med gerningsmændene i den hvide såvel før som efter gerningstidspunktet, og at de ved deres kørsel, der var centreret i området omkring gerningsstedet, har rekognosceret til brug for gerningsmændene i den hvide Disse voterende har herved endvidere særligt lagt vægt på, at det efter videoovervågningen må lægges til grund, at den blå i tiden op til gerningstidspunktet flere gange passerede Café1 at efter videoovervågningen må have foretaget en u-vending for at køre tilbage mod Café1 og at den telefon, der må have befundet sig i den blå kl. 19.05 kort før gerningstidspunktet, og omkring det tidspunkt hvor bilen efter videoovervågningen senest passerede Café1 ringede til telefonen i den hvide ved et opkald af 46 sekunders varighed. Endelig har disse voterende lagt vægt på, at de tiltalte T3 og T2 lige efter samtalen afbrød kørslen i området omkring og kørte tilbage til Sted1 .

Gerningsmændene i den hvide affyrede ikke under 12 skud fra kort afstand mod de fem forurettede, der sad tæt sammen uden for kaffebaren, og hvoraf én blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Henset til, at det er anset for bevist, at de tiltalte T3 og T2 kommunikerede med den hvide samt foretog rekognoscering og herunder passerede forbi kaffebaren kort før skudepisoden, findes det bevist, at de tiltalte T3 og T2 vidste, at der ville blive anvendt skydevåben, og at de i hvert fald indså muligheden for, at de fem forurettede, der sad tæt sammen uden for kaffebaren, ville blive ramt på en sådan måde, at de ville dø, og at de tiltalte accepterede denne mulighed. Disse voterende bemærker endvidere, at de tiltalte T3 og T2 ifølge politiets registreringer begge er truffet af poli-

tiet ved episoder, hvor der er fundet skudsikre veste. Det findes ikke at kunne føre til en anden vurdering, at ingen af de fem forurettede konkret var i livsfare.

Disse voterende stemmer derfor for at anse de tiltalte T3 og T2 skyldige i den principale tiltale i forhold 1.

Disse voterende stemmer som følge af det anførte tillige for at anse de tiltalte T3 og T2 for skyldige i medvirken til besiddelse af de to anvendte våben som beskrevet i forhold 5.

1 nævning udtaler:

Anklagemyndigheden har ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at de tiltalte T3 og T2 har været medvirkende til skudepisoden. Denne voterende finder navnlig, at teleoplysningerne ikke med tilstrækkelig sikkerhed godtgør, at den ene telefon befandt sig i den blå

Denne voterende stemmer som følge af det anførte for at frifinde de tiltalte T3 og T2 i forhold 1.

Denne voterende stemmer endvidere for at frifinde de tiltalte T3 og T2 i forhold 5.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

De tiltalte T3 og T2 er herefter skyldige i den principale tiltale i forhold 1 og er endvidere skyldige i forhold 5.

4 nævninger og 3 dommere udtaler:

Det fremgår af Kriminalteknisk erklæring af 24. august 2016, at der i den hvide i en stoflomme bag på forreste passagersæde blev fundet en . Efter findestedet i gerningsbilen samt prøvningsrapport af 10. oktober 2016, hvoraf fremgår, at der på blev fundet 13 GSR-partikler, der efter vidnet kriminaltekniker V18's forklaring er unikke og alene dannes i forbindelse med skudafgivelse, lægger disse voterende til grund, at en af de gerningsmænd, der afgav skud, anvendte som maskering. De under sagen afgivne vidneforklaringer om den af gerningsmændene anvendte maskering findes ikke at være uforenelige hermed.

Af Retsgenetisk erklæring af 23. august 2016 fremgår endvidere, at der på blev påvist materiale med dna fra menneske. Materialet indeholdt en større mængde dna fra en person af hankøn og en mindre mængde dna fra en person af ukendt køn. Af Retsgenetisk erklæring af 1. september 2016 fremgår endvidere, at dna-profilen for den større mængde dna blev beregnet til at

stamme fra tiltalte T1 med en meget høj grad af sandsynlighed. Tiltalte T1 har hertil forklaret, at han ikke kan udelukke, at det er hans , som han kan have glemt i V11's lejlighed. Han har endvidere forklaret, at han flere gange har lånt tilsvarende halsvarmere fra V11's lejlighed. Disse voterende finder det herefter bevist, at det er tiltalte T1 der har afsat dna på .

Disse voterende lægger efter vidnet politibetjent V23's forklaring til grund, at tiltalte T1 til hende har oplyst, at han er medlem af Bande1 . Der er tillige blandt andet dokumenteret oplysninger om, at politiet ved flere lejligheder har registreret, at han er truffet sammen med personer, der efter politiets opfattelse er medlemmer af denne gruppering.

Herefter og efter de øvrige oplysninger om tiltalte T1 forbindelse til de medtiltalte og deres omgangskreds, sammenholdt med at hans telefon på gerningsdagen ikke blev taget efter kl. 18.40, at han ifølge vidnet politiassistent V22 forsvandt fra gadebilledet i tiden efter skudepisoden, og at han efterfølgende er blevet stoppet i et køretøj, hvori der lå en skudsikker vest, finder disse voterende det bevist, at tiltalte T1 var den ene af de to gerningsmænd, der afgav skud foran Café1

Efter antallet af afgivne skud, der blev afgivet af tiltalte T1 og en ukendt gerningsmand fra kort afstand mod de forurettede, der sad tæt sammen uden for kaffebaren, og hvoraf én blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud, samt anslagsmærkernes placering, finder disse voterende, at tiltalte T1 må have anset det for overvejende sandsynligt, at samtlige fem forurettede ville blive ramt på en sådan måde, at de ville dø. Det findes ikke at kunne føre til en anden vurdering, at ingen af de fem forurettede konkret var i livsfare.

Disse voterende stemmer derfor for at anse tiltalte T1 for skyldig i overensstemmelse med den principale tiltale i forhold 1.

Disse voterende stemmer som følge af det anførte endvidere for at anse tiltalte T1 for skyldig i besiddelse og medvirken til besiddelse af de to anvendte våben i overensstemmelse med tiltalen i forhold 5.

2 nævninger udtaler:

Disse voterende lægger ligesom flertallet til grund, at det er tiltalte T1 der har afsat dna på . Disse voterende finder det imidlertid ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte T1 har deltaget i skudepisoden. Disse voterende har herved navnlig lagt vægt på, at der på også blev konstateret dna fra en anden person, der således kan være gerningsmanden, og at

der ikke i øvrigt er fundet dna fra tiltalte T1 i den hvide
 Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte T1
 i forhold 1 og 5.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte T1 er herefter skyldig i den principale tiltale i
 forhold 1 og er endvidere skyldig i forhold 5.

Forhold 2

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

V8 befandt sig efter sin forklaring nær ved hjørnet af Café1
 hvor der tillige er fundet et anslagsmærke efter skudafgivelsen i forhold 1, hvorfor der findes at være voldt nærliggende fare for hans liv eller
 førlighed.

4 nævninger og 3 dommere udtaler:

Tiltalte T1 der efter bevisresultatet i forhold 1 som
 den ene af de to gerningsmænd afgav i alt ikke under 12 skud på offentlig og
 befærde vej, findes derved at måtte have indset, at personer, der opholdt sig
 i nærheden, på hensynsløs måde ville blive udsat for nærliggende fare for liv
 eller førlighed, og at have accepteret denne mulighed.

Disse voterende stemmer herefter for at anse tiltalte T1
 for skyldig i forhold 2.

2 nævninger udtaler:

Da disse voterende ikke finder det bevist, at tiltalte T1
 deltog i skudepisoden, jf. forhold 1, findes det heller ikke bevist, at han er
 skyldig i dette forhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte T1 er herefter skyldig i forhold 2.

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

De tiltalte T3 og T2 der efter bevisresultatet i forhold 1 kommunikerede med den hvide og foretog rekognoscering ved gerningsstedet kort før skudepisoden samt vidste, at der ville blive
 anvendt skydevåben, findes endvidere at måtte have indset muligheden for, at
 personer, der opholdt sig i nærheden, på hensynsløs måde ville blive udsat for
 nærliggende fare for liv eller førlighed, og at have accepteret denne mulig-

hed.

Disse voterende stemmer herefter for at anse de tiltalte T3 og T2 for skyldige i forhold 2.

1 nævning udtaler:

Da denne voterende finder, at der ikke er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis for, at de tiltalte T3 og T2 var medvirkende til skudepisoden, jf. forhold 1, findes det heller ikke bevist, at de er skyldige i dette forhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

De tiltalte T3 og T2 er herefter skyldige i forhold 2.

Forhold 3

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

F5 befandt sig efter sin forklaring i stuen i sin lejlighed på 1. sal over for Café1 I forbindelse med skudafgivelsen foran Café1 gik et projektil gennem ruden til lejligheden og rikoletterede flere gange på væggen over det sted, hvor F5 sad. Samtlige voterende finder, at der derved på hensynsløs måde er voldt nærliggende fare for hans liv eller førlighed.

4 nævninger og 2 dommere udtaler:

Tiltalte T1 er efter bevisresultatet i forhold 1 den ene af de to gerningsmænd, der afgav skud, og han var derfor bekendt med under hvilke forhold og i hvilke retninger, han og den anden gerningsmand skød. Tiltalte T1 findes på den baggrund at have indset den nærliggende mulighed, at der ved skudafgivelsen direkte eller indirekte ville gå projektiler gennem ruderne i de omkringliggende lejligheder i skudretningerne med den følge, at personer i lejlighederne, herunder F5 derved på hensynsløs måde ville blive udsat for nærliggende fare, ligesom tiltalte T1 ved sin deltagelse findes at have forholdt sig accepterende hertil.

Disse voterende stemmer derfor for at anse tiltalte T1 for skyldig i forhold 3.

2 nævninger og 1 dommer udtaler:

Disse voterende finder, at det forhold, at et af skuddene gik gennem ruden i

F5's lejlighed, der lå på 1. sal på den anden side af i forhold til Café1 beror på en tilfældighed, hvorfor det ikke er godtgjort, at tiltalte T1 havde forsæt til den i forholdet beskrevne fareforvoldelse.

Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte T1 i forhold 3.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte T1 er herefter skyldig i forhold 3.

5 nævninger og 2 dommere udtaler:

De tiltalte T3 og T2 var ikke til stede på gerningsstedet, og det er ikke bevist, at de var bekendt med, i hvilke retninger der ville blive skudt. Uanset disse tiltaltes medvirken til drabsforsøg i forhold 1, finder disse voterende derfor, at det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at de tiltalte T3 og T2 har haft forsæt til den konkrete fareforvoldelse i forhold til F5 der befandt sig i en lejlighed på den anden side af

1 nævning og 1 dommer udtaler:

Disse voterende finder, at de tiltalte T3 og T2 ved deres medvirken til drabsforsøg i forhold 1 tillige må have indset den nærliggende risiko for, at der ved skudafgivelsen direkte eller indirekte måtte gå projektiler gennem ruderne i de nærliggende lejligheder, og at der deri kunne befinde sig personer, som derved på hensynsløs måde ville blive udsat for nærliggende fare, ligesom de findes at have forholdt sig accepterende hertil.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

De tiltalte T3 og T2 frifindes herefter i forhold 3.

Forhold 4

4 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter antallet af skud og de øvrige omstændigheder i forbindelse med skudepisoden, jf. forhold 1, finder disse voterende, at tiltalte T1 ligeledes har haft forsæt til hærværk som beskrevet i forhold 4.

Disse voterende stemmer herefter for at anse tiltalte T1 for skyldig i forhold 4.

2 nævninger udtaler:

Da disse voterende finder, at det ikke er bevist, at tiltalte T1 deltog i skudepisoden, jf. forhold 1, findes det heller ikke bevist, at han er skyldig i dette forhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte T1 er herefter skyldig i forhold 4.

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter antallet af skud og de øvrige omstændigheder i forbindelse med skudepisoden, jf. forhold 1, finder disse voterende, at de tiltalte T3 og T2 ligeledes har haft forsæt til hærværk som beskrevet i forhold 4.

Disse voterende stemmer herefter for at anse de tiltalte T3 og T2 for skyldige i forhold 4.

1 nævning udtaler:

Da denne voterende finder, at der ikke er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis for, at de tiltalte T3 og T2 var medvirkende til skudepisoden, jf. forhold 1, findes det heller ikke bevist, at de er skyldige i dette forhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

De tiltalte T3 og T2 er herefter skyldige i forhold 4.

Forhold 6

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Efter tiltaltes uforbeholdne erkendelse, der støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger, er det bevist, at tiltalte T1 er skyldig i forhold 6.

Thi bestemmes:

Tiltalte T1 er skyldig i den principale tiltale i forhold 1 og i forhold 2-6.

Tiltalte T2 er skyldig i den principale tiltale i forhold 1 og i forhold 2, 4 og 5.

Tiltalte T3 er skyldig i den principale tiltale i forhold 1 og i forhold 2, 4 og 5."

Straf

T1

Straffen, der fastsættes som en tillægsstraf i medfør af straffelovens § 89, fastsættes efter straffelovens § 121, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 3, jf. til dels straffelovens § 23, straffelovens § 237, jf. § 21, jf. til dels § 23, § 252, stk. 1, jf. til dels § 23, og § 291, stk. 1, jf. til dels § 23.

Der er afgivet 7 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Alle voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på kriminalitetens karakter i navnlig forhold 1, herunder på at der er tale om drabsforsøg begået i forening med flere andre ved afgivelse af ikke under 12 skud på offentlig vej mod fem personer, hvoraf én blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Der er endvidere lagt vægt på, at forholdet har involveret planlægning ved blandt andet anskaffelse af mobiltelefoner og rekognoscering mod de forurettede. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte flere gange tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. I formildende retning har alle voterende lagt vægt på, at de forurettedes skader ikke har været livstruende.

T2

Straffen fastsættes efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 3, jf. til dels straffelovens § 23, straffelovens § 237, jf. § 21, jf. til dels § 23, § 252, stk. 1, jf. til dels § 23, og § 291, stk. 1, jf. til dels § 23.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Alle voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på kriminalitetens karakter i navnlig forhold 1, herunder på at der er tale om drabsforsøg begået i forening med flere andre ved afgivelse af ikke under 12 skud på offentlig vej mod fem personer, hvoraf én blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Der er endvidere lagt vægt på, at forholdet har involveret planlægning ved blandt andet anskaffelse af mobiltelefoner og rekognoscering mod de forurettede. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte flere gange tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. I formildende retning har alle voterende lagt vægt på, at de forurettedes skader ikke har været livstruende, og

at tiltalte har haft en mindre betydende rolle.

T3

Straffen, der fastsættes som en tillægsstraf i medfør af straffelovens § 89, fastsættes efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 3, jf. til dels straffelovens § 23, straffelovens § 237, jf. § 21, jf. til dels § 23, § 252, stk. 1, jf. til dels § 23, og § 291, stk. 1, jf. til dels § 23.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Alle voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på kriminalitetens karakter i navnlig forhold 1, herunder på at der er tale om drabsforsøg begået i forening med flere andre ved afgivelse af ikke under 12 skud på offentlig og befærdet vej mod fem personer, hvoraf én blev ramt af tre skud, mens en anden blev ramt af fem skud. Der er endvidere lagt vægt på, at forholdet har involveret planlægning ved blandt andet anskaffelse af mobiltelefoner og rekognoscering mod de forurettede. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. I formildende retning har alle voterende lagt vægt på, at de forurettedes skader ikke har været livstruende, og at tiltalte har haft en mindre betydende rolle.

Udvisning

T2

Der er afgivet 7 stemmer for at tage påstanden om udvisning til følge og 5 stemmer for ikke at tage påstanden om udvisning til følge.

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte for bestandig, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Alle voterende har herved lagt vægt på, at tiltalte nu er idømt en straf på fængsel i 6 år for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 191 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 3, jf. til dels straffelovens § 23, straffelovens § 237, jf. § 21, jf. til dels § 23, og § 252, jf. til dels § 23. Betingelserne for udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser er dermed opfyldt.

Det følger herefter af dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er herunder, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Efter konventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødven-

digt i et demokratisk samfund blandt andet for at forebygge uro eller forbrydelse. Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. Det følger af retspraksis, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at udvise en udlænding, der har tilbragt sin barndom og ungdom her i landet.

Tiltalte, der er 21 år gammel, er iransk statsborger. Tiltalte indrejste i Danmark knap 2 måneder gammel i 1996 og er siden opvokset her. Under hensyn hertil må der stilles meget strenge krav - afhængig af tilknytningen til det oprindelige hjemland - til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

Det er videre lagt til grund, at tiltalte tidligere før sit fyldte 18. år to gange er idømt fængselsstraf, herunder for trusler og overtrædelse af våbenloven, og endvidere er idømt fængselsstraf og betinget udvisning for grov vold begået efter det fyldte 18. år. Han har afsonet fængselsstraffe på samlet ca. 7 måneders fængsel.

Tiltaltes forældre og søskende og øvrige familie bor i Danmark. Tiltalte bor hjemme. Han taler og skriver flydende dansk. Han er ikke gift eller samlevende og har ingen børn. Tiltalte var på anholdelsestidspunktet i færd med at tage enkeltfag på VUC med henblik på optagelse på pædagogseminariet. Han har været i praktik i en vuggestue i ca. 1½ år.

Tiltalte har oplyst, at han ingen forbindelse har til Iran. Han har ingen slægtninge i Iran og har aldrig været i landet. Ud over dansk taler han lidt kurdisk.

De voterende, der har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge, har navnlig lagt vægt på, at tiltalte nu er dømt for meget alvorlig, personfarlig kriminalitet begået i forening med flere medgerningsmænd og under anvendelse af skydevåben, samt at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet og tidligere er udvist betinget. Henset hertil og til, at tiltalte taler lidt kurdisk og således ikke er uden nogen form for tilknytning til Iran, har disse voterende fundet, at udvisning af tiltalte, uanset hans tilknytning til Danmark, ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

De voterende, der har stemt for ikke at tage påstanden om udvisning til følge, har navnlig lagt vægt på tiltaltes manglende forbindelse til Iran, herunder hans manglende kendskab til sproget. Disse voterende har fundet, at udvisning efter en samlet vurdering vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

T3

Der er afgivet 7 stemmer for at tage påstanden om udvisning til følge og 5 stemmer for ikke at tage påstanden om udvisning til følge.

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte for bestandig, jf. udlændingelovens §

22, nr. 6 og 8, jf. § 24 b, stk. 3, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Alle voterende har herved lagt vægt på, at tiltalte nu er idømt en straf på fængsel i 6 år for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 191 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 3, jf. til dels straffelovens § 23, straffelovens § 237, jf. § 21, jf. til dels § 23, og § 252, jf. til dels § 23. Betingelserne for udvisning efter de påberåbte bestemmelser er dermed opfyldt.

Det følger herefter af dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er herefter, om udvisning vil være i strid med Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om yderligere associering mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen) eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Det er ubestridt af anklagemyndigheden, at tiltalte er omfattet af associeringsafgørelsens artikel 6 og 7. Det følger af associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af afgørelsen, alene kan udvises af opholdsstaten, når dette er begrundet i hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Det følger endvidere af EU-Domstolens praksis blandt andet, at afgørelser om udvisning af personer omfattet af associeringsafgørelsen begrundet i den offentlige orden og sikkerhed kun kan træffes, hvis det efter de kompetente myndigheders konkrete vurdering i det enkelte tilfælde viser sig, at den pågældendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at foranstaltningen er strengt nødvendig for at beskytte en sådan interesse.

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro eller forbrydelse. Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. Det følger af retspraksis, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at udvise en udlænding, der har tilbragt sin barndom og ungdom her i landet.

Tiltalte, der er 22 år gammel, er tyrkisk statsborger. Tiltalte indrejste i Danmark som 4-årig i 2000 og er siden opvokset her. Under hensyn hertil må der stilles meget strenge krav - afhængig af tilknytningen til det oprindelige hjemland - til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

Tiltalte er tidligere efter det fyldte 18. år straffet flere gange, herunder for vold, trusler og overtrædelse af våbenloven. Tiltalte er i den forbindelse idømt betinget udvisning, og de nye forhold er begået i prøvetiden herfor.

Tiltalte har afsonet fængselsstraffe på mere end 6 måneders fængsel.

Tiltaltes mor og bror og øvrige familie bor i Danmark. Tiltalte bor hjemme. Han er ikke gift eller samlevende og har ingen børn. Han taler og skriver flydende dansk. Han har haft problemer med sygdomsangst. Tiltalte har afsluttet 10. klasses afgangseksamen og har påbegyndt uddannelse som pædagogmedhjælper. Tiltalte har i forbindelse med sin uddannelse til pædagogmedhjælper været ansat i en institution i godt 2½ år.

Tiltalte har oplyst, at han ingen forbindelse har til Tyrkiet. Han kan kun nogle få vendinger på tyrkisk. Han kan småsludre med sin mor. Han har sin bedstemor, men ingen andre slægtninge i Tyrkiet. Han har senest haft kontakt med bedstemoderen, der er 73 år og dement, for fem år siden i forbindelse med en ferie. Han har ikke derudover været i Tyrkiet.

De voterende, der har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge, finder, at tiltalte på grundlag af karakteren af kriminaliteten må anses for aktuelt at udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Disse voterende har navnlig lagt vægt på, at tiltalte nu er dømt for meget alvorlig, personfarlig kriminalitet begået i forening med flere medgerningsmænd og under anvendelse af skydevåben, samt at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet og tidligere er udvist betinget. Henset hertil og til, at tiltalte, idet han taler lidt tyrkisk og har besøgt Tyrkiet, hvor hans bedstemor også bor, ikke er uden nogen form for tilknytning til Tyrkiet, finder disse voterende, at udvisning af tiltalte, uanset hans tilknytning til Danmark, ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

De voterende, der har stemt for ikke at tage påstanden om udvisning til følge, har navnlig lagt vægt på tiltaltes manglende forbindelse til Tyrkiet, herunder begrænsede kendskab til sproget. Disse voterende har fundet, at udvisning efter en samlet vurdering vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Erstatning

De juridiske dommere tager i overensstemmelse med de tiltaltes godkendelse af F1's erstatningskrav vedrørende tøj, medicin og transport til følge med 5.717,95 kr.

Under hensyn til grovheden og farligheden af de tiltaltes handlinger, og da det efter de lægelige oplysninger må lægges til grund, at F1 og F2 herved blev påført alvorlig utryghed og angst, tager de juridiske dommere påstandene om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, til følge for hver af disse forurettede med 10.000 kr.

Da de øvrige erstatningskrav ikke findes fuldt tilstrækkeligt oplyst henskydes

behandlingen af disse til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

Sagsomkostninger

De tiltalte skal betale sagens omkostninger som nedenfor bestemt. Ved fastsættelsen af salær til forsvarerne har retten vedrørende hovedforhandlingen taget udgangspunkt i medgået tid i retten med fradrag af frokostpause. For retsdage aflyst med dags varsel er tilkendt salær for 2½ time. Som følge af sagens omfang og kompleksitet er der derudover tilkendt et beløb for ekstraordinær forberedelse. For de forsvarere, der ikke særskilt har opgjort dette, er beløbet fastsat skønsmæssigt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T1 straffes med en tillægsstraf af fængsel i 8 år.

T2 straffes med fængsel i 6 år.

T2 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T3 straffes med en tillægsstraf af fængsel i 6 år.

T3 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger, dog skal de hver især alene afholde salær til deres forsvarer.

Tiltalte T1 skal betale 190.000 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Gitte Juul Jensen.

Tiltalte T2 skal betale 215.000 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Dorte Dittmann.

Tiltalte T3 skal betale 240.000 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Rolf Gregersen.

De tiltalte skal endvidere in solidum inden 14 dage til F1, betale 15.517,95 kr. forrentet efter erstatningsansvarsloven.

De tiltalte skal endvidere in solidum inden 14 dage til F2 adressebeskyttet, betale 10.000 kr. forrentet efter erstatningsansvarsloven.

Vivi Sønderkov Møller Kim Gabriel Mette Undall-Behrend
Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 8. november 2017

Neel Mikkelsen
kontorfuldmægtig